

TANKEFORMER

Annie Besant & C.W. Leadbeater

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

TANKEFORMER

Annie Besant & C.W. Leadbeater

Oprindelig titel: *Thought Forms*

Oversat og redigeret af
Thora Lund Møllerup & Erik Ansvang

INDHOLD

○ NØGLE TIL FARVERNE	side	5
○ FORORD		6
○ INDLEDNING		7
○ VANSKELIGHEDER VED FREMSTILLINGEN		10
○ TANKENS TO VIRKNINGER		12
○ HVORDAN VIBRATIONEN VIRKER		13
○ FORMEN OG DENS VIRKNING		14
○ Lydplade og klangfigurer (fig. 1-2)		15
○ Stemmeformer (fig. 3)		16
○ Pendulvibrationsfigurer (fig. 4-7)		17
○ HOVEDPRINCIPPER		17
○ FARVERNES BETYDNING		18
○ TRE KATEGOTIER AF TANKEFORMER		20
○ TANKEFORMER BELYST VED EKSEMPLER		22
○ KÆRLIGHED		22
○ Uklar, ren kærlighed (fig. 8)		22
○ Uklar, egoistisk kærlighed (fig. 9)		23
○ Klar, målrettet kærlighed (fig. 10)		23
○ Udstrålende kærlighed (fig. 11)		24
○ Fred og beskyttelse (fig. 12)		25
○ Begærlig primitiv kærlighed (fig. 13)		25
○ RELIGIØS FØLELSE		26
○ Uklar, religiøs følelse (fig. 14)		26
○ Et opadstigende udbrud af religiøs følelse (fig. 15-16)		27
○ Respons på religiøs følelse (fig. 17)		28
○ Selvforsagelse (fig. 16)		29
○ INTELLEKT		30
○ Uklart intellektuelt velbehag (fig. 18)		30
○ Ønsket om at vide (fig. 19)		31
○ Højtstræbende ærgerrighed (fig. 20)		32
○ Egoistisk ærgerrighed (fig. 21)		32
○ VREDE		33
○ Morderisk raseri og permanent vrede (fig. 22-23)		33
○ Eksplosiv vrede (fig. 24)		34
○ Vagtsom og vred jalousi (fig. 25-26)		35
○ MEDFØLELSE		36
○ Uklar medfølelse (fig. 18a)		36

○ FRYGT	37
○ Pludselig skræk (fig. 27 og 30)	37
○ BEGÆR	38
○ Egoistisk begær (fig. 28)	38
○ Begær efter alkohol (fig. 29)	39
○ FORSKELLIGE FØLELSER	40
○ Ved et forlis (fig. 30)	40
○ Ved en premiere (fig. 31)	41
○ Hasardspillerne (fig. 32)	42
○ Ved en trafikulykke (fig. 33)	43
○ Ved en begravelse (fig. 34)	44
○ Ved mødet med en ven (fig. 35)	45
○ Værdsættelse af et billede (fig. 36)	46
○ TANKEFORMER HOS MEDITERENDE MENNESKER	47
○ Medfølelse med og kærlighed til alle (fig. 37)	47
○ Et ønske om at omslutte alle (fig. 38)	48
○ I de seks retninger (fig. 39)	49
○ Intellektuel forestilling om den kosmiske orden (fig. 40)	50
○ Logos manifesteret i mennesket (fig. 41)	51
○ Den altgennemstrømmende Logos (fig. 42-43)	52
○ En anden opfattelse af samme tanke (fig. 44-45)	53
○ Den trefoldige manifestation (fig. 46)	53
○ Den syvfoldige manifestation (fig. 47)	53
○ Intellektuel stræben (fig. 43)	54
○ HJÆLPENDE TANKER	56
○ (fig. 48-49)	57
○ (fig. 50-51)	58
○ (fig. 52)	59
○ (fig. 53)	60
○ (fig. 54)	61
○ MUSIKFORMER	62
○ Mendelsohn (planche M)	63
○ Gounod (planche G)	65
○ Wagner (planche W)	67
○ Afsluttende billede	69

NØGLE TIL FARVERNE

1a) Høj åndelighed – **1b)** Religiositet blandet med hengivenhed – **1c)** Hengivenhed for et ophøjet ideal – **1d)** Ren religiøs følelse – **1e)** Egoistisk religiøs følelse

2a) Religiøs følelse farvet af frygt – **2b)** Intellekt i sin højeste form – **2c)** Et stærkt intellekt – **2d)** Intellekt af lav type – **2e)** Stolthed

3a) Medfølelse – **3b)** Kærlighed til menneskeheden – **3c)** Uselvisk kærlighed – **3d)** Egoistisk kærlighed – **3e)** Ren kærlighed

4a) Tilpasningsevne – **4b)** Jalousi – **4c)** Falskhed – **4d)** Frygt – **4e)** Depression

5a) Egoisme – **5b)** Grådighed – **5c)** Vrede – **5d)** Sanselighed – **5e)** Ondskab

FORORD

Teksten til denne bog er skrevet af Charles W. Leadbeater og mig. Nogle af emnerne har allerede været udgivet som artikler i *Theosophical Review*, men det meste af indholdet er nyt. De tankeformer, der blev iagttaget af Charles W. Leadbeater og mig, er tegnet og malet af tre venner – John Varley, Prince og MacFarlane – som vi takker for deres indsats. Det er en vanskelig opgave at skulle gengive former, som ikke er fysiske, og derfor er der grund til at være taknemlige for det, de har præsteret. De skulle bruge farvet ild, men havde ikke andet til rådighed end fysiske farver. Vi vil også gerne takke F. Bligh Bond, fordi han har givet os tilladelse til at bruge hans afhandling *Vibration Figures* og nogle af hans tegninger. En anden af vores venner, der har sendt os nogle få notater og tegninger, har insisteret på at være anonym, og derfor kan vi kun takke ham lige så anonymt.

Vi håber, at bogen vil være en moralsk lektion for enhver læser, fordi den konkretiserer tankens natur og kraft, og stimulerer de positive tanker og undertrykke de negative.

Annie Besant

INDLEDNING

I takt med menneskehedens udvikling af viden og forståelse, ændres naturvidenskabens opfattelse af den metafysiske verdens fænomener. Opmærksomheden er ikke udelukkende rettet mod planeten Jorden med alle dens mange forskellige fysiske objekter og de fysiske verdener, den er omgivet af. Derfor er forskerne tvunget til at formulere hypoteser om det stof og den energi, der tilhører de regioner, der ligger udenfor deres viden. Æteren er blevet mere end en hypotese og har en anerkendt plads i naturvidenskaben. Med den nye betegnelse – hypnose – er mesmerisme igen blevet anerkendt. Man ser stadig skævt til Reichenbachs¹ eksperimenter, men afviser dem ikke. Røntgenstråler har forandret nogle af de tidligere forestillinger om det fysiske stof, og radium har revolutioneret dem og ført naturvidenskaben ud over æterens grænseland ind i den astrale verden. Skellet mellem levende og "livløst" stof eksisterer ikke mere. Man har opdaget, at magneter næsten har "overnaturlige" kræfter, fordi de kan overføre visse sygdomme på en måde, man endnu ikke har en tilfredsstillende forklaring på. På trods af at clairvoyance, telepati og telekinese endnu ikke er blevet anerkendt af naturvidenskaben, nærmer den sig mere og mere en forståelse af disse områder. Det hænger sammen med, at naturvidenskaben har udviklet sin forskning så meget, at den nu er ved at få den belønning, som venter de, der seriøst søger. I yderkanten af det fysiske plan begynder man at skimte det næste højere eksistensplans kræfter og skabninger. Naturen bevæger sig ikke i spring, og efterhånden som fysikeren nærmer sig sine grænser, skabes der forvirring af de glimt fra et andet rige, som gennemtrænger forskerens eget. Forskerne tvinges til at reflektere over usynlige indflydelser for at finde en forklaring på uimodsigelige fysiske fænomener, og umærkeligt glider forskningen over grænsen og får kontakt med astralplanet, selvom naturvidenskaben endnu ikke er klar over det.

Et af de mest interessante områder er studiet af tanken. De vesterlandske naturvidenskabelige forskere, der tager udgangspunkt i hjernens anatomi og fysiologi, forsøger at gøre de to fagområder til grundlag for en forståelse af, hvad psykologi er. Derefter fører forskningen videre ind i drømmenes, illusionernes og hallucinationernes verdener, og når forskerne forsøger at udvikle en videnskab, der skal klassificere og ordne disse fænomener, møder de uundgåeligt astralplanet. Den franske forsker Baraduc overskred næsten grænsen og var tæt på at kunne fotografere astrale og mentale former og få billeder af det, der set fra det materialistiske synspunkt, er resultater af vibrationer i hjernens grå stof.

De, der har beskæftiget sig med spørgsmålet, har længe vidst, at der opstod former, når ultraviolette stråler ved hjælp af det almindelige spektrums stråler blev kastet tilbage fra genstande, som ikke var synlige. Det skete ofte, at clairvoyantes iagttagelser blev bekræftet, når der på de følsomme fotografiske plader var billeder af skikkelser, som de havde set i nærheden af den fotograferede, og som

¹ Hans Reichenbach (1891-1953) var filosof for videnskab, pædagog og fortaler for logisk empirisme. Reichenbach er bedst kendt for grundlæggelsen af *Berlin Circle*, og som forfatter til *The Rise of Scientific Philosophy*.

ikke kunne ses med det fysiske syn. Intet fordomsfrit menneske kan afvise den slags sammentræf, som seriøse mennesker har givet på grundlag af deres egne eksperimenter. Forskere, som forsøger at få billeder af subtile former, udvikler metoder, der specielt har til formål at gengive dem. Blandt dem var dr. Baraduc, som tilsyneladende har haft mest held med det. Han udgav en bog, der omhandler hans undersøgelser, og som også indeholder reproduktioner af de fotografier, han har taget. I bogen oplyser dr. Baraduc, at han undersøger de subtile kræfter, hvor sjælen – defineret som den intelligens, der forbinder det fysiske legeme og ånden – kommer til udtryk. Han fortæller, at han forsøger at registrere dens "lyde" ved hjælp af en nål. I denne proces opstod der "lysende", men usynlige vibrationer via aftryk på følsomme plader. Og han fjernede elektricitet og varme med isolatorer.

Hans biometriske eksperimenter (måling af liv ud fra bevægelser) og hans ikonografiske aftryk af usynlige bølger, hvor sjælen tegner et billede af sig selv, og som angiveligt er skabt af lysets natur, skal ikke beskrives her. En del af disse fotografier forestiller æteriske og magnetiske virkninger af fysiske fænomener. De skal heller ikke beskrives, for de har ingen relation til det aktuelle emne, selvom det naturligvis er interessant. Dr. Baraduc skabte forskellige aftryk ved at tænke intenst på en genstand, hvor virkningen af tankeformen viste sig på en følsom plade. Han forsøgte også at projicere et billede af en afdød kvinde, han havde kendt. Han skabte et aftryk, der skyldtes hans tanke på et portræt, han havde tegnet af hende på hendes dødsleje.

Han bemærkede, at et objekt skabes ved, at der fra bevidstheden udgår et billede, som derefter materialiseres, og han undersøgte den kemiske virkning, som det tankeskabte billede havde på sølvsalte. En interessant illustration af en inderlig bøn viser en projektion af en kraft, der stråler udad. En anden bøn skabte former, der minder om bregner. En tredje viser noget, der ser ud som regn, der strømmer opad. En aflang masse af krusninger blev projiceret af tre personer, som tænkte på deres forening i kærlighed. En lille dreng, der sørgede over og kærtegnede en død fugl, var omgivet af et væld af buede, sammenvævede tråde af følelsesmæssig uro. En følelse af dyb sorgmodighed dannede en stærk malstrøm.

Når man betragter denne yderst interessante og tankevækkende billedrække, er det klart, at det, man opfangede i disse fotografier, ikke er tankebilledet, men den virkning, tankebilledets vibrationer har skabt i æterisk stof. Men for at forstå resultaterne er det nødvendigt, at man kan se selve tanken clairvoyant. Illustrationerne er faktisk ikke kun informative i kraft af de billeder, de viser, men også på grund af det, man ikke ser.

Det ville måske være en fordel at informere om nogle af de forhold i naturen, som vil gøre det nemmere at forstå de resultater, dr. Baraduc opnåede. Resultaterne var naturligvis ufuldkomne, for et fotoapparat og følsomme plader er ikke velegnet udstyr til astral forskning. Men alligevel er resultaterne interessante og værdifulde, fordi de udgør et bindeled mellem clairvoyante og naturvidenskabelige undersøgelser.

Nutidens menneskehed er interesseret i at forstå, hvorfor skiftende følelser viser sig ved farveforandringer i den skylignende aura, som omgiver alle levende væsener. Der er mange artikler om emnet i blade og tidsskrifter, og en medicinsk

specialist² samlede et stort antal tilfælde, hvor han havde registreret auraens farver hos mennesker af forskellige typer og temperamenter. Hans resultater er i overensstemmelse med clairvoyante forskeres iagttagelser, og hvis man vurderer bevismaterialet ud fra de retningslinjer, man plejer at benytte i forbindelse med vurdering af beviser, er det tilstrækkelig til at fastslå, at der er tale om realiteter.

Bogen *Det synlige og det usynlige menneske*³ handler om begrebet "aura". Hensigten med denne bog er at uddybe netop dette emne. Studier af auraen er vigtigt, fordi de giver indblik i den kraft og det liv, der lever i tanker og begær, og på den indflydelse, de har på alt indenfor deres rækkevidde.

² Dr. Hooker, Gloucester Place, London, W.

³ *Det synlige og det usynlige menneske* af C.W. Leadbeater kan frit downloades som e-bog fra www.visdomsnettet.dk

VANSKELIGHEDER VED FREMSTILLINGEN

Man hører ofte, at tanker er levende væsner, og mange mennesker er overbevist om, at det er rigtigt, men meget få har en klar forestilling om, hvad en tanke er.

Det er vanskeligt at forklare, fordi rumopfattelsen er indskrænket til tre dimensioner, og når man forsøger at lave en tegning, bliver man begrænset til to. Fremstillingen af almindelige tredimensionelle objekter er mangelfuld. Der er næsten ikke en linje eller en vinkel i tegningen, som er nøjagtigt gengivet. Hvis man skal male en vej på et billede, er man nødt til at male den del af vejen, der ligger i forgrunden, som om den var langt bredere end den, der ligger i baggrunden, på trods af at bredden i virkeligheden er den samme på hele strækningen. Hvis man vil tegne et hus, skal man tegne de rette vinkler i hjørnerne, som om de enten var spidse eller stumpe. Man tegner faktisk alt, som det ser ud, og ikke som det i virkeligheden er. Ved hjælp af nogle linjer skaber kunstneren et synsindtryk, som skal få iagttageren til at opfatte billedet tredimensionelt.

Det kan kun lade sig gøre, fordi de, der iagttager billedet, allerede er fortrolige med lignende objekter og derfor accepterer de den forestilling om dem, som det fremkalder. Et menneske, der aldrig har set et træ, ville ikke få ret meget ud af selv det bedste maleri af et træ. Hvis man til denne vanskelighed yderligere tilføjer en anden og langt alvorligere – nemlig *bevidsthedens begrænsning* – og forestiller sig, at man viser billedet til et menneske, som kun kender to dimensioner, vil man forstå, hvor umuligt det ville være at give vedkommende et fyldestgørende indtryk af et landskab som det, man selv ser. Det er netop den vanskelighed i dens allersværeste form, man står overfor, når man forsøger at tegne selv en meget enkel tankeform. De allerfleste af de, der så billedet, har absolut ingen viden om andet end tre dimensioner og ikke den ringeste forestilling om den indre verden af strålende lys og farver, hvor tankeformen hører til. Alt, hvad man i bedste fald kan gøre, er, at skabe et aspekt af tankeformen. Hvis man har clairvoyante evner, der gør det muligt at se originalen, vil man uundgåeligt blive skuffet over enhver gengivelse af den – men de, som endnu ikke kan se noget, vil dog i nogen grad få en forestilling om disse former. Og selvom den er mangelfuld, så er den i hvert fald bedre end slet ingen.

Alle, der studerer åndsvidenskab ved, at det, man kalder menneskets aura, er den yderste del af den skylignende substans, som udgør de højere legemer. De gennemtrænger hinanden og strækker sig ud over grænserne af det fysiske legeme, som er det mindste af dem. De ved også, at to af disse legemer, nemlig mentallegemet og astrallegemet, har relation til skabelsen af det, man kalder *tankeformer*. Men for at gøre emnet forståeligt for alle og ikke kun for de, som allerede har kendskab til åndsvidenskaben, er det vigtigt at opsummere hovedpunkterne.

Mennesket – tænkeren – har et mentallegeme, som består af utallige kombinationer af mentalplanets subtile stof. Dette indre legeme er mere eller mindre forfinet i sine bestanddele og mere eller mindre godt organiseret i forhold til sine funktioner, afhængig af den grad af intellektuel udvikling, vedkommende har opnået. Mentallegemet er specielt smukt, fordi partiklernes finhed og hurtige bevægelser får det til at se ud som levende, perlemorslignende lys. Denne skønhed bliver endnu mere strålende, efterhånden som intellektet udfolder sig og hovedsageligt bruges til uselviske formål. Enhver tanke aktiverer forbundne vibrationer i mentallegemes fine stof. De er omgivet af et farvespil som det, man kan se i støvregnen fra et vandfald i solskin. Under indflydelse af impulsen afkaster mentallegemet en vibrerende del af sig selv, der er formet af vibrationerne – ligesom de figurer, fint sand danner på en skive, der vibrerer under påvirkning af en lyd vibration. Fra den omgivende atmosfære samler tanken stof fra mentalverdenens elementalessens, som svarer til finhedsgraden i dens egen organisme. Tankeformen er et levende og aktivt væsen, der udelukkende er besjælet af den tanke, som har skabt det. Fordi denne tankeform er dannet af stoffets finere grader, har den stor kraft og energi.

Når et menneskes energi rettes udad mod ydre begærobjekter, eller det er optaget af aktiviteter, som er præget af lidenskaber og følelser, aktiveres energien i en mindre subtil stoftype, som stammer fra astralplanet. Astrallegemet består af denne stoftype, og det udgør den mest iøjnefaldende del af auraen hos det udviklede menneske. Når der er tale om et primitivt menneske, er astrallegemet dannet af astralplanets tætte stof, og farverne er matte. Brunlige og grumsede grønne og røde nuancer udgør en stor del af det. Hvis lidenskaberne hos sådan et menneske vækkes, gennemskæres det af forskellige karakteristiske farveglimt. Hos et højere udviklet menneske består astrallegemet af de finere grader af astralt stof, og de farver, der vibrerer og glimter i det, er smukke og klare. Selvom astrallegemet ikke er så fint og strålende som mentallegemet, er det alligevel et smukt syn, og når egoismen engang er overvundet, forsvinder alle de matte og urene farvetoner.

Astrallegemet fremkalder en anden slags væsener, som i deres opbygning ligner de tankeformer, der er beskrevet. Men de er indskrænket til astralplanet og skabt af tanken under indflydelse af den lavere natur.

De er dannet af det lavere tankesinds aktivitet, når det fungerer via astrallegemet, og de kaldes *kama-manas* i den åndsvidenskabelige terminologi. I dette tilfælde opstår der vibrationer i astrallegemet, som på grund af impulserne afkaster en vibrerende del af sig selv, og ligesom i det foregående tilfælde er den formet af vibrationerne. De trækker nu en del af astralverdenens tilsvarende elementalessens til sig. Elementalessensen udgør tankeformens legeme, som belives af det begær, der har skabt den. Tankeformens kraft afhænger af mængden af mental energi, som begæret består af. På samme måde som de former, der stammer fra mentalplanet, kaldes disse former *kunstige elementaler*. Dem er der flest af, fordi gennemsnitsmenneskets tanker i de allerfleste tilfælde er farvet af begær eller sindsbevægelser.

TANKENS TO VIRKNINGER

Enhver klart formuleret tanke har en dobbeltvirkning. Den clairvoyante ser tanken som en vibration i mentallegemet, og vibrationen kan enten være enkel eller kompleks. Hvis tanken er enkel, er der kun få vibrationer, og kun en lille del af det mentale stof påvirkes. Mentallegemet består af stof af forskellige tæthedsgrader, som kan klassificeres i overensstemmelse med underplanerne. Hvert af underplanerne har mange underafdelinger, og hvis de symboliseres ved vandrette linjer for at angive de forskellige tæthedsgrader, kan de billedliggøres ved at tegne lodrette linjer vinkelret på de vandrette for at angive typer, der varierer både i kvalitet og i tæthed. Der er derfor mange varianter af det mentale stof. Hver variant har sin særlige vibrationshastighed, som den tilsyneladende er mest vant til. Den reagerer meget let på den og har tendens til så hurtigt som muligt at vende tilbage til den, hvis den er blevet tvunget væk fra den af et eller andet kraftigt tanke- eller følelsesudbrud. Hvis f.eks. en række følelser pludselig skyller ind over et menneske, kommer astrallegemet i voldsom bevægelse. Menneskets oprindelige farver bliver et øjeblik sløret af den karminrøde, blå eller purpurrøde farvetone, som svarer til vibrationshastigheden for den aktuelle følelse. Forandringen er forbigående, og den varer kun i nogle få sekunder. Astrallegemet vender hurtigt tilbage til sin normale tilstand. Alligevel har ethvert følelsesudbrud også en mere permanent virkning, for det tilføjer altid en smule af sin nuance til astrallegemets normale farver. Hver gang et menneske giver efter for en bestemt følelse, bliver det lettere at gøre det igen, fordi astrallegemet vænnes til at vibrere med den bestemte hastighed.

De fleste tanker er imidlertid alt andet end enkle. Selvfølgelig findes der ren kærlighed, men som regel er denne følelse farvet af stolthed, egoisme, jalousi eller lidenskab. Det betyder, at der opstår mindst to forskellige vibrationer både i mentallegemet og i astrallegemet – og ofte mere end to. Den vibration, der stråler ud, er kompleks, og derfor indeholder tankeformen flere forskellige farver.

HVORDAN VIBRATIONEN VIRKER

Vibrationerne bliver ligesom alle andre i naturen svagere og svagere, jo længere de bevæger sig væk fra deres kilde – selvom det sandsynligvis sker i et forhold, der svarer til afstanden i tredje potens i stedet for i anden, fordi der i dette tilfælde kommer en dimension mere ind i billedet. Ligesom alle andre vibrationer har de tendens til at reproducere sig, når de får mulighed for det. Hver gang de rammer et mentallegeme, forsøger de at fremkalde deres egen vibrationshastighed i det. Dvs. at når et menneskes mentallegeme kommer i kontakt med vibrationerne, har det en tilbøjelighed til at skabe tanker af samme art som de, der opstod hos det menneske, der udsendte tanken. Den oprindelige tankes styrke og klarhed er afgørende for, hvor langt tankebølgerne rækker, og hvor intensivt de påvirker andre menneskers mentallegemer. Tænkeren er reelt i samme situation som en taler. Talerens stemme skaber lydbølger i luften, og bølgerne stråler ud i alle retninger og formidler budskabet til alle, der er indenfor hørevidde. Stemmens styrke og klarhed er afgørende for stemmens rækkevidde. På samme måde er en stærk tankes rækkevidde langt større end en svag og uklar tankes, men dens klarhed og præcision har større betydning end dens styrke. Ligesom man kan tale for døve ører, når mennesker er optaget af deres egne tanker, kan en stærk tankestrøm også ramme et menneske uden at få indflydelse på det, hvis det er fordybet i sine egne tanker.

Vibrationen overfører en tankes karakter, men den giver ikke nogen forestilling om dens udseende. Hvis en hindu sidder fordybet i religiøs hengivenhed for Krishna, vil de følelser, der strømmer ud, stimulere den religiøse følelse hos alle, der påvirkes af dem, selvom en muslims hengivenhed rettes mod Allah, en Zoroaster-tilhænger retter den mod Ahuramazda og en kristen mod Jesus. Et menneske, der tænker intenst på et åndeligt emne, udsender vibrationer, der har tendens til at vække tanker på samme niveau hos andre – men de vækker ikke nogen fornemmelse af det emne, tankerne drejer sig om. De påvirker naturligt mennesker, som er vant til lignende vibrationer – men de har desuden en virkning på ethvert mentallegeme, de kommer i kontakt med, og bidrager derfor også til at stimulere evnen til højere tænkning hos mennesker, der endnu ikke tænker i disse baner. Derfor er det indlysende, at alle, der tænker på denne måde, udfører et vigtigt arbejde, selvom de måske ikke er klar over det.

FORMEN OG DENS VIRKNING

En af tankens andre funktioner er skabelse af en bestemt form. Alle, der studerer åndsvidenskab, har hørt om elementalessensen – det mærkelige, halvt intelligente liv, der omgiver mennesket overalt og beliver mentalplanets og astralplanets stof. Det belivede stof reagerer på menneskets tanker, og enhver impuls, der udgår fra mental- eller astrallegemet, iklæder sig straks et midlertidigt legeme af det belivede stof. Tanken eller impulsen bliver midlertidigt et levende væsen, hvor sjælen er tankekraften, og legemet er det belivede stof. I stedet for at bruge den temmelig klodsede formulering, "*astralt stof eller mentalt stof besjælet af den monadiske essens på et af elementarrigernes planer*", kalder åndsvidenskaben for nemheds skyld det belivede stof for *elementalessens* og omtaler tankeformen som *en elemental*. Elementalernes – eller tankernes – farver og former kan variere i det uendelige. Hver enkelt tanke omgiver sig med den stoftype, som den bedst kan udtrykke sig igennem, og stoffet begynder nu at vibrere i harmoni med tankeformen. Det er derfor tankens karakter, der bestemmer dens farvenuance.

Tankeformen kan sammenlignes med en leydnerflaske⁴, hvor flasken symboliserer den levende essens, som tanken består af, og energien svarer til den elektriske ladning. Hvis et menneskes tanke eller følelse står i direkte forbindelse med et andet menneskes, vil den tankeform, der dannes, bevæge sig i retning af dette menneske og strømme ind i vedkommendes astral- og mentallegeme. Hvis tankerne drejer sig om én selv, eller er skabt af egoistiske følelser (det er tilfældet med de fleste tanker), kredser tankeformen om sin skaber som en sky og påvirker tænkningen, og astrallegemet er derfor uimodtagelig for andre vibrationer end personens egne. Når de dominerende vibrationer aftager, er der stor sandsynlighed for, at de negative tankers vibrationer vil trænge sig på, og hvis mennesket overhovedet er bevidst, vil det opdage, at det føler sig fristet af et eller andet – men sandheden er, at fristelsen kun tilsyneladende kommer udefra. Tankeformerne er i virkeligheden skabt af personen selv, og fristelsen er tankeformernes naturlige tilbagevirkning. Ethvert menneske bevæger sig i tid og rum omsluttet af de tanker, det selv har skabt, og det er ved hjælp af dette redskab, det oplever verden. De dominerende farver præger naturligvis alt, hvad mennesket ser, og alle de vibrationer, der når frem, modificeres af tankernes vibrationshastighed. Indtil et menneske har lært at beherske sine tanker og følelser til fuldkommenhed, ser det derfor aldrig virkeligheden, som den *virkelig* er, for alle iagttagelser ses nødvendigvis gennem et redskab, der forvrænger og farver alt på samme måde, som hvis man så det gennem glas af dårlig kvalitet.

Hvis tankeformen hverken er personlig eller specielt rettet mod et bestemt mål, svæver den simpelthen frit omkring i atmosfæren, mens den konstant udsender vibrationer af samme type som de, der oprindeligt blev udsendt af tankeformens

⁴ Leydnerflaske eller leidnerflaske var i en periode den eneste anvendelige elektriske kondensator. Den blev opfundet i 1740'erne på universitetet i Leiden, Holland. Den består af en cylindrisk glasflaske, der indvendig og udvendig er belagt med metalfolie. Med blyglas kan flasken belastes op til ca. 20 kW, inden der sker overgang gennem glasset. Mere avancerede typer kan belastes op til ca. 100 kW.

skaber. Hvis den får kontakt med et andet mentallegeme, bliver dens energiforråd lidt efter lidt udtømt via denne udstråling, og den går i opløsning. Men hvis det lykkes den at vække en tilsvarende vibration i et andet menneskes mentallegeme, som befinder sig i nærheden, skabes der en tiltrækning, og tankeformen bliver som regel suget ind i dette mentallegeme. Man kan derfor se, at tankeformens indflydelse ikke er så vidtrækkende som den oprindelige vibrations – men så langt den rækker, virker den med meget større præcision. I det mentallegeme, den påvirker, skaber den ikke alene en tanke, der svarer til den oprindelige. Energien påvirker måske tusinder af mennesker og vækker tanker på samme niveau, som den oprindelige tanke, og alligevel kan det ske, at der ikke er en eneste af dem, der er helt identisk med originalen. Tankeformen i sig selv kan kun påvirke enkelte mennesker, men lykkes det, er tanken en nøjagtig kopi af den oprindelige tanke.

Enhver, der har kendskab til akustik, kender teorien om, at vibrationer skaber geometriske former. Det kan demonstreres i ethvert fysiklaboratorium.

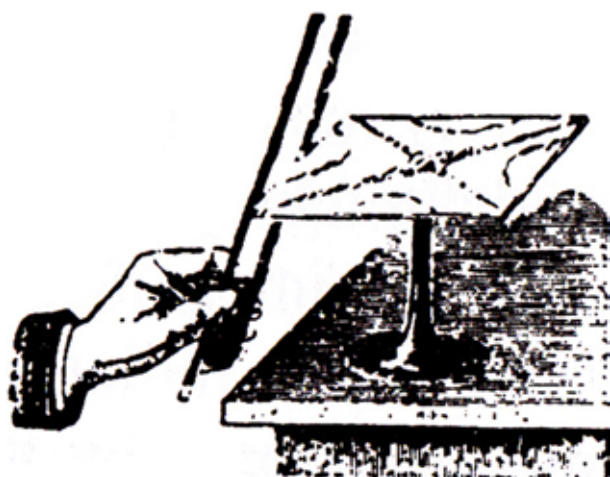

Fig. 1

Følgende korte beskrivelse kan måske være nyttig for fagfolk. En lydplade til skabelse af klangfigurer (fig. 1) består af messing eller spejlglas. Man strør fint sand ud over pladen og stryger en violinbue mod kanten. Sandet kastes i vejret af pladens vibration, og når det falder ned igen, lægger det sig i regelmæssige linjer (fig. 2). Ved at berøre kanten af pladen på forskellige punkter, mens buen stryges imod den, får man forskellige toner og dermed også forskellige mønstre (fig. 3).

Hvis man sammenligner de afbildede figurer med de mønstre, der skabes af menneskets stemme, vil man finde mange lighedspunkter.

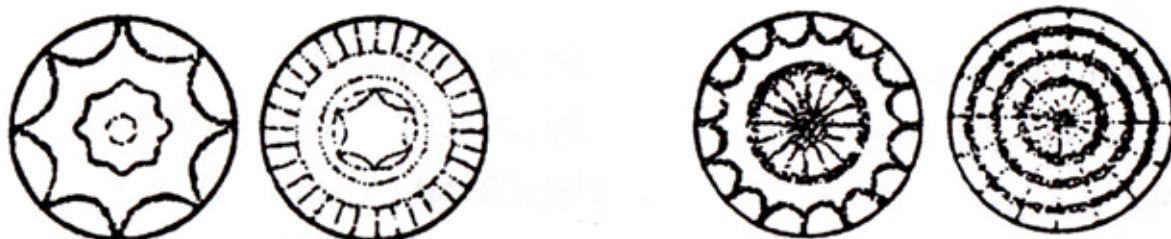

Fig 2.

De afbildede figurer skyldes samspillet med de vibrationer, som skaber dem, og der findes et instrument, som kan overføre to eller flere samtidige bevægelser til et pendul. Ved at fastgøre en fin pen til en vægtstang, som er forbundet med pendulet, får man et nøjagtigt billede af pendulets bevægelse. Hvis man erstatter pendulets svingninger med de vibrationer, der opstår i mental- eller astrallegemet, får man et klart billede af, hvordan vibrationer kan danne former.⁵

⁵ Mr. Joseph Gould, Stratford House, Nottingham, leverer det dobbeltelliptiske pendul, og ved hjælp af det kan man skabe de omtalte figurer.

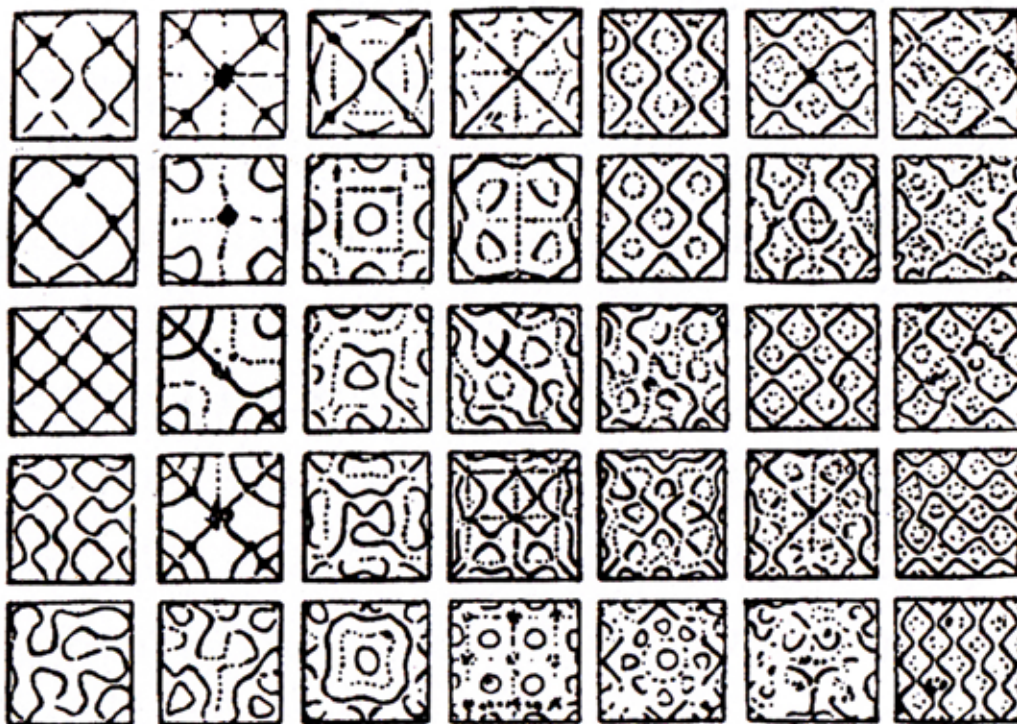

Fig 3.

Følgende beskrivelse stammer fra en interessant afhandling, *Vibration Figures* af F. Bligh Bond, F.R.I.B.A., der har tegnet en række figurer ved hjælp af et pendul. Pendulet hænges op på en knivsæg af hærdet stål, og pendulet kan kun svinge frit vinkelret på ophængningen. Man kan sammenkoble fire penduler to og to – sådan at de svinger vinkelret på hinanden – ved hjælp af tråde, der forbinder hvert pendulpars akser med enderne af en tynd men stiv træliste. Fra trælistens midtpunkt udgår der andre tråde, som overfører de to pendulpars forenede bevægelser til en tynd, firkantet træplade, der er ophængt i en fjeder, og som bærer en pen. Pennen bliver styret af de fire pendulers forenede bevægelse, som registreres på et tegnebræt af pennen. Teoretisk set er der ingen grænse for det antal penduler, som man kan kombinere på denne måde. Bevægelserne er retlinjede – men to retlinjede vibrationer af samme svingningsbredde, der går vinkelret på hinanden, danner en cirkel, hvis de veksler nøjagtigt, og en ellipse, hvis de veksler mindre regelmæssigt, eller hvis deres svingningsbredde ikke er den samme. Man kan også få en cirkelformet vibration ved hjælp af et pendul, der kan svinge frit i en cirkel.

På disse måder har man fået en række tegninger, der har en markant lighed med nogle af tankeformerne. Det er tilstrækkeligt til at vise, hvor let vibrationer kan omdannes til figurer. Man kan f.eks. sammenligne fig. 4 med fig. 12 (moderens bøn) – fig. 5 med fig. 10 – eller fig. 6 med fig. 25 (de slangelignende, lynagtige former). Fig. 7 er føjet til som et eksempel på, hvor komplicerede de kan være. Det er mystisk, at nogle af tegningerne, der tilsyneladende er skabt på øjemål ved hjælp af en mekanisme, svarer nøjagtigt til højere typer tankeformer, der er dannet i meditation. Der er ingen tvivl om, at der ligger noget meget vigtigt til grund for dette forhold, men der skal mange flere undersøgelser til, før man kan sige noget med sikkerhed.

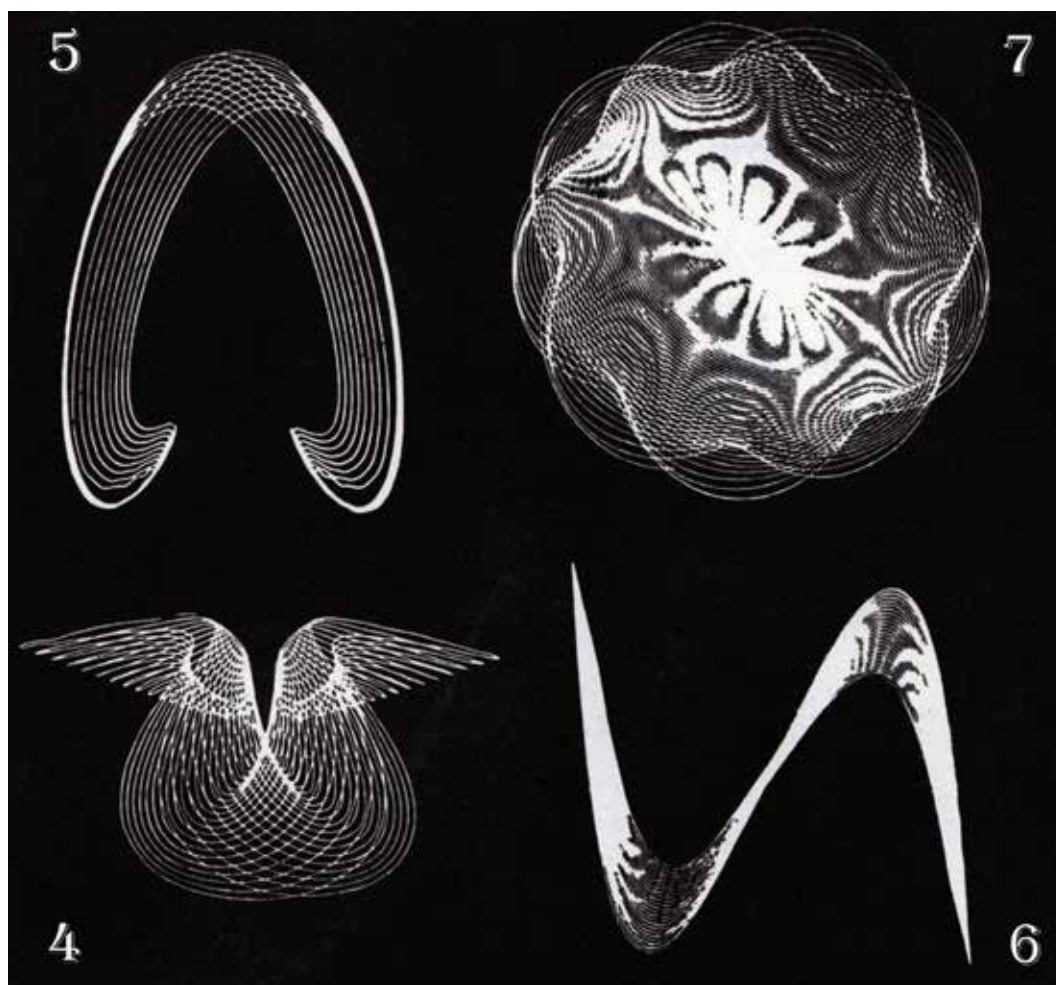

Fig. 4-7

Man kan derfor konkludere, at to kræfter på det fysiske plan, der står i et bestemt forhold til hinanden, kan tegne en form. Og denne form svarer nøjagtigt til tankeformen, der skabes på mentalplanet af en kompleks tanke, og som er i stand til at sætte to kræfter, der står i det samme forhold til hinanden, i bevægelse. Kræfternes natur og virkning er endnu ukendt, men hvis det lykkes at løse dette problem, vil det sikkert åbne et nyt og spændende forskningsområde.

Hovedprincipper

Der ligger tre hovedprincipper til grund for skabelse af alle tankeformer:

1. Tankens kvalitet bestemmer farven.
2. Tankens natur bestemmer formen.
3. Tankens klarhed bestemmer konturen.

FARVERNES BETYDNING

Farvetavlen er allerede beskrevet i detaljer i bogen *Det synlige og det usynlige menneske*. Farvernes betydning gælder for både tankeformerne og for det legeme, der har udsendt dem. Af hensyn til de, som ikke har læst den detaljerede beskrivelse, er det vigtigt at oplyse, at sort betyder had og ondskabsfuldhed. Rødt i alle nuancer fra grumset murstensrødt til strålende purpurrødt er tegn på vrede. Brutal vrede viser sig som smudsgrøde glimt og mørkebrune skyer, mens "retfærdig harme" viser sig som en strålende purpurrød farve, der ikke er grim, men alligevel giver et ubehageligt gys. En særlig utiltalende mørkerød nuance – næsten den samme farve som den, man kalder drageblod – vidner om primitiv lidenskab og sanseligt begær af forskellig art. En klar brun farve – næsten som siennajord – viser nærighed og misundelse. Og en hård, gråbrun nuance er tegn på egoisme – en farvetone, der desværre er almindelig. En dyster, matgrå farve vidner om depression, mens askegråt er forbundet med frygt. Grågrønt afslører falskhed. Brunliggrønt – og som regel oversået med purpurrøde pletter og glimt – er tegn på falskhed. Grønt synes altid at vidne om tilpasningsevne, der i sin laveste form – når den er blandet med egoisme – bliver til misundelse.

På et senere stadie, når farven er blevet renere, er den mere et tegn på ønsket om at være alt for alle mennesker, selvom det måske hovedsageligt er for at blive populær og få et godt image. I sit endnu højere, finere og mere lysende aspekt vidner den om medfølelse. Kærlighed kommer til udtryk i alle nuancer af karminrødt og rosa. En dyb, klar karminrød farvetone er tegn på en stærk og sund kærlighed af normal type. Hvis den er stærkt plettet af gråbrunt, er det udtryk for en egoistisk og begærlig følelse, mens en ren, lys rosa nuance er tegn på absolut uselvsk kærlighed. Men den er kun mulig for højt udviklede mennesker. Den spænder fra den primitive kærligheds matte, højrøde farvetone til alle de fineste afskygninger af rosa, der minder om daggryets første farveskær, efterhånden som kærligheden bliver rensset for alle egoistiske elementer og strømmer ud i stadig større kredse som upersonlig medfølelse med alle, der lider.

Når der er et stænk af den religiøse følelses blå farvetone, kan den være udtryk for en stærk erkendelse af menneskehedens universelle broderskab. En dyb orange farve betyder stolthed eller ærgerrighed, og de forskellige nuancer af gult er tegn på intelligens. Mat okkergult viser, at intelligensen anvendes til egoistiske formål, mens en klar, gul farvetone er udtryk for en højere type, og en sart, lysende primulagul nuance vidner om den højeste og mest uselviske brug af de intellektuelle evner rettet mod åndelige mål. Alle afskygninger af blå er tegn på religiøse følelser og spænder fra den egoistiske religiøsitetes mørke, blåbrune farvetone eller fetichdyrkelses blege, gråblå nuance, der er udtryk for frygt, til den inderlige tilbedelses dybe, klare farve og lyse, azurblå afskygning, der kendetegner den højeste form for religiøsitet. Denne religiøsitet er ensbetydende med uselvskhed og forening med det guddommelige. Den uselviske religiøse tanke kommer til udtryk i en meget smuk farve, der minder om en dyblå sommerhimmel. Gennem den slags blå skyer skinner der ofte strålende stjerner, der stiger opad som en byge af gnister. En blanding af kærlighed og religiøs følelse

viser sig som en lilla farvetone, og de finere afskygninger er et sikkert tegn på evnen til at forstå og reagere på et højt og smukt ideal. Farvernes glans og dybde er som regel en målestok for, hvor intensiv og aktiv følelsen er.

En anden faktor, som ikke må glemmes, er den stoftype, som formerne er skabt af. Hvis en tanke er intellektuel eller af upersonlig karakter – som det f.eks. er tilfældet, hvis tænkeren forsøger at løse en matematisk eller geometrisk opgave – er tankeformen og vibrationsbølgen begrænset til mentalplanet. Hvis tanken derimod er åndelig, eller hvis den er farvet af kærlighed og dybe, uselviske følelser, låner den stof fra det buddhiske plan. Sker det, er dens indflydelse særlig intens. Alle den slags tanker arbejder for det gode, og de påvirker de mentallegemer, der er indenfor deres rækkevidde. Men det kræver, at mentallegemerne indeholder lignende egenskaber.

Hvis det derimod er en egoistisk tanke, eller hvis den er forbundet med et personligt begær, bliver vibrationen langsommere. Udover det mentale stof, tiltrækker den også et legeme af astralt stof. Tankeformen påvirker andre menneskers astrallegeme og mentallegeme, og derfor skaber den ikke alene tanker, men også følelser.

TRE KATEGORIER AF TANKEFORMER

Tanker kan inddeles i tre kategorier efter de former, de skaber.

1. *Tanker, der ikklæder sig tænkerens forestilling*

Hvis et menneske forestiller sig, at det befinder sig på et eller andet fjernt sted – eller ønsker, at det var der – skaber det en tankeform i overensstemmelse med forestillingen. Den type tankeformer kan ses af clairvoyante og nogle gange forveksles de med astrallegemet. Eller måske har tankeformen været stærk nok til kunne materialisere sig. Det betyder, at den samler fysisk stof omkring sig. Derefter samler den stof fra mentallegemet, og selvom formen er lille og ubetydelig, når den forlader tænkeren, samler den en stor mængde astralt stof omkring sig og udvider sig som regel til naturlig størrelse, inden den viser sig.

2. *Tanker, der antager form som et fysisk objekt*

Hvis et menneske f.eks. tænker på en af sine venner, skaber det et lille billede af vennen i sit mentallegeme. Billedet holder sig som regel svævende i luften lige foran sin skaber. Hvis et menneske tænker på et værelse, et hus eller et landskab, dannes der på samme måde små billeder i menneskets mentallegeme. Det gælder også, hvis mennesket bruger sin forestillingsevne. En kunstmaler, der forestiller sig det billede, der skal males, opbygger det først i mentallegemet, og derefter projiceres det ud i rummet. Det fastholdes for det indre blik og derefter kopieres det. På samme måde skaber forfattere billeder i mentalt stof af bogens personer. Ved hjælp af viljen flyttes de mentale personer fra en position til en anden. Forfatteren ser bogstaveligt handlingen udspille sig for øjnene af sig selv.

Med nutidens underlige bagvendte forestilling om virkeligheden er det svært at forstå, at de mentale billeder faktisk eksisterer, og at de nemt kan ses af clairvoyante – og endda rokeres omkring af andre end deres skaber. Nogle forfattere har en uklar fornemmelse af processerne, og de har bekræftet, at efter at de havde skabt handlingens personer, havde personerne selv udviklet en form for vilje. Derfor blev bogens handling en helt anden end den, forfatteren oprindeligt havde tænkt sig. Det er også sket, at tankeformerne er blevet besjælet af gavtyveagtige naturånder, eller fordi en "afdød" forfatter har fulgt udviklingen af kollegaens arbejde fra astralplanet, og har ment, at det kunne gøres bedre, og derfor blev handlingen påvirket af andre idéer.

3. *Tanker, der antager deres egen specielle form*

Det drejer sig om tankeformer, der udtrykker deres iboende egenskaber i det stof, som de samler omkring sig. Det kan kun betale sig at illustrere tankeformer fra den tredje gruppe, for tankeformer fra 1. og 2. underplan resulterer kun i portrætter og landskaber. For de to første grupper vedkommende er der kun tale om former fra det fysiske plan, der efterlignes i mentalt eller astralt stof. I den tredje gruppe ser man derimod et glimt af de former, der naturligt findes på astral- og mentalplanet. Men det, der gør dem interessante, skaber samtidig en uovervindelig barriere, hvis de skal gengives nøjagtigt.

Tankeformer fra tredje kategori kommer næsten altid til udtryk på astralplanet, fordi de fleste er udtryk for både følelser og tanker. De former, der gives eksempler på, tilhører næsten udelukkende denne gruppe, bortset fra nogle få smukke tankeformer, der er skabt under meditation af mennesker, der ved hjælp af mange års øvelse har lært at bruge tankens kraft.

Tankeformer, der er rettet mod andre mennesker, skaber markante virkninger. De reproduceres i modtagerens aura, og enten forstærkes eller frastødes påvirkningen. En kærlig tanke med et ønske om at beskytte, der rettes målbevidst mod et menneske, som afsenderen har en tæt relation til, skaber en tankeform, som tiltrækkes af det menneske, der tænkes på. Tankeformen bliver i auraen, og fungerer som en afværgende og beskyttende kraft. Den vil benytte enhver mulighed til at hjælpe og forsvare – ikke på grund af en bevidst og velovervejet handling, men fordi den blindt følger den impuls, der har skabt den. Den vil stimulere de positive kræfter, den kommer i kontakt med i auraen, og den vil svække de negative. På denne måde kan man skabe og belive skytsengle hos mennesker, man holder af.

Når der sendes positive eller negative tanker til et menneske, skal der være materiale i modtagerens aura, der svarer til afsenderens. Enhver stoffkombination kan kun vibrere indenfor bestemte grænser, og hvis tankeformens vibrationer falder udenfor de grænser, har den ingen virkning, og den kastes tilbage med samme kraft. Derfor siges det, at et rent hjerte og tankesind er den bedste beskyttelse mod fjendtlige angreb, for det vil danne et astrallegeme og et mentallegeme af højt vibrerende stofpartikler, og de kan ikke respondere på vibrationer, der kræver groft og tæt stof. Hvis en ond tanke, som udsendes med et ønske om at skade, rammer et højt vibrerende legeme, bliver tankeformen uundgåeligt kastet tilbage. Og det sker med en kraft, som svarer til tankeformens egen energi. Den bevæger sig tilbage ad samme magnetiske spor, hvor den møder mindst modstand, og rammer den, der udsendte den. I sit astrallegeme og mentallegeme har dette menneske stof, der er i overensstemmelse med tankeformens, og derfor kommer det selv til at lide under de destruktive virkninger, der var tiltænkt den anden.

Før gennemgangen af illustrationerne, er det vigtigt at nævne, at tankeformerne er tegnet, som de ser ud i virkeligheden. Det er *ikke* imaginære former, der er tegnet, som et uvidende menneske kunne forestille sig, de ser ud i fantasien. Det er reproduktioner af former, der her er gengivet så nøjagtigt og naturtro som muligt – enten af de clairvoyante forskere, der har set dem, eller ved hjælp af clairvoyante kunstnere.

TANKEFORMER BELYST VED EKSEMPLER

Kærlighed

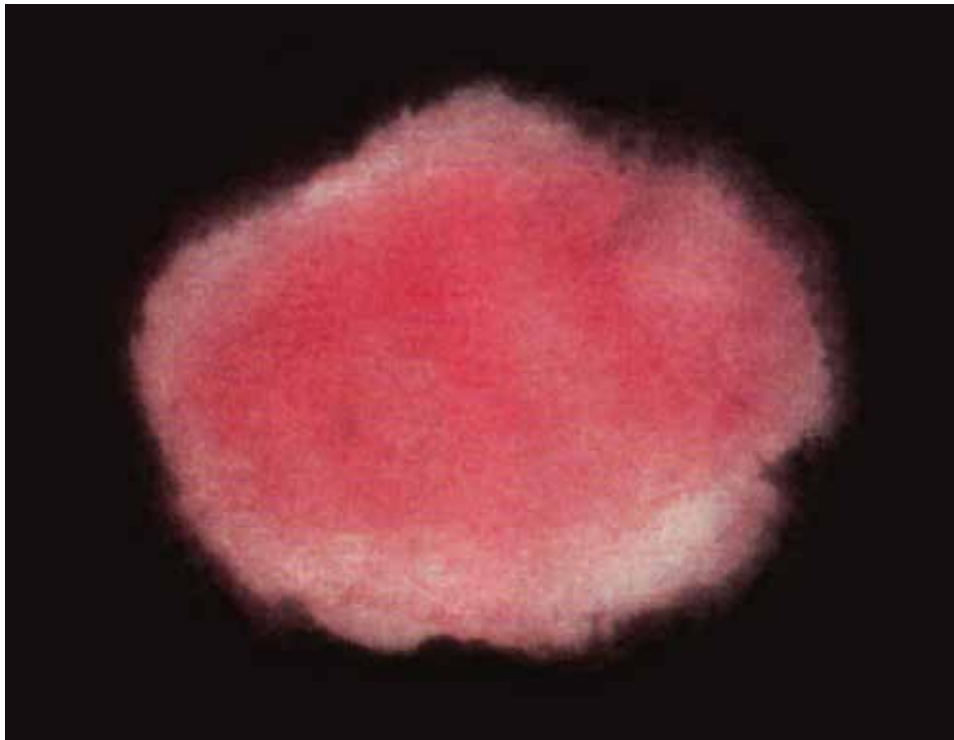

Fig. 8

Uklar, ren kærlighed

– Fig. 8 er en sky af ren kærlighed, og bortset fra dens uklare og flydende natur er det en virkelig positiv følelse. Det menneske, der har skabt den, er lykkelig og i harmoni med sine omgivelser, når det i drømme tænker på en af sine venner. Der er intet lidenskabeligt ved følelsen – kun et behageligt velvære og en glæde over at være sammen med de mennesker, det holder af. Den følelse, der skaber skyen, er ren, men rummer ikke en kraft, der kan skabe bestemte virkninger. Formen er en manifestation, som minder meget om den, der ofte omgiver en spindende kat. Formen stråler langsomt ud fra dyret i en række koncentriske ringe af rosenfarvede skyer, der gradvist udvider sig, indtil de bliver usynlige i en afstand af nogle få meter fra deres afslappede og veltilfredse skaber.

Uklar, egoistisk kærlighed

– Fig. 9 viser også en sky af kærlighed – men i dette tilfælde er den i høj grad farvet af en ubehagelig følelse. Egoismens matte, gråbrune farvetone gør sig stærkt gældende midt i kærlighedens karminrøde farve. Det betyder, at dette

udtryk for kærlighed, er nært forbundet med tilfredshed over allerede opnåede favoriseringer og med forventning om flere i nærmeste fremtid. Selvom følelsen, der skabte den sky, der vises i fig. 8, var uklar, så var den i det mindste ikke plettet af egoisme. Den afslørede derfor en vis etik og moral i sin skabers natur.

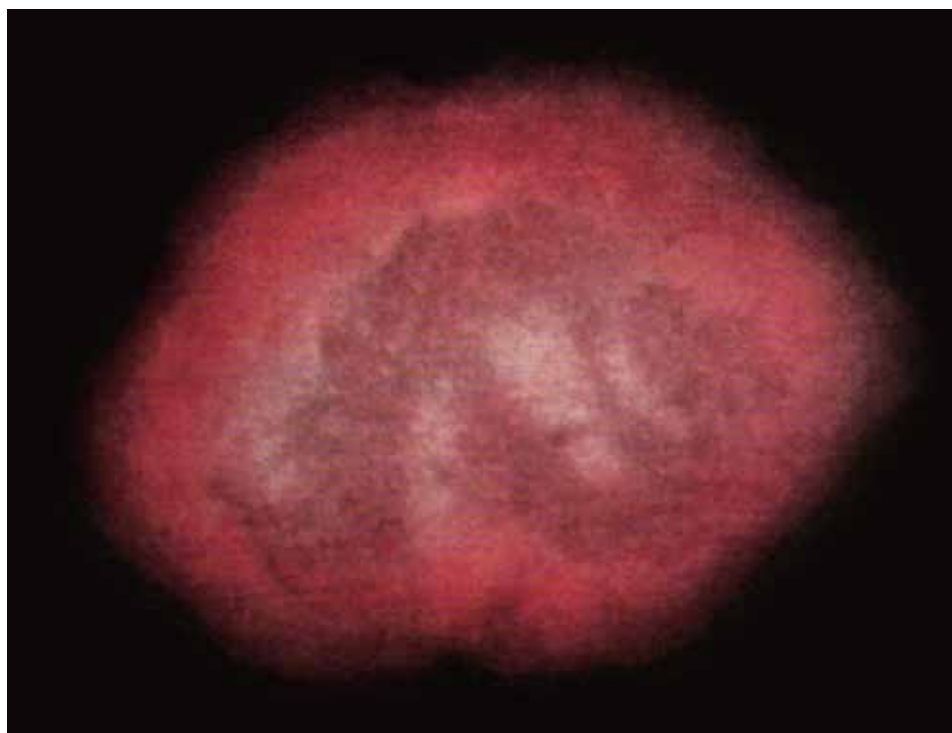

Fig. 9

Fig. 9 viser, hvordan denne sindstilstand kommer til udtryk på et lavere udviklingstrin. Men der er noget godt i det menneske, som har skabt den anden sky, selvom det kun er delvist udviklet. En meget stor del af den almindelige kærlighed, som findes i menneskeheden, er af denne type, og den gradvise udvikling mod den anden og højere form sker kun langsomt.

Fig 10

Klar, målrettet kærlighed

– Fig. 10 viser – set fra en overfladisk betragtning – at der er tale om noget af en helt anden natur – noget effektivt og kompetent – noget, som vil skabe resultater. Farvens klarhed, dybde og gennemsigtighed er helt på højde med den, man ser i fig. 8 – hvor der er tale om ren og skær følelse, men i dette tilfælde er den omformet til en målrettet hensigt kombineret med øjeblikkelig handling. Hvis man har læst bogen *Det synlige og det usynlige menneske*, husker man sandsynligvis, at planche XI viser virkningen af et pludseligt udbrud

af ren og uselvisk kærlighed, som den viste sig i en mors astrallegeme, da hun løftede sit lille barn op og kyssede det. Det pludselige følelsesudbrud var årsag til forskellige forandringer i astrallegemet. Bl.a. var der store, højroede spiraler eller hvirvelstrømme omgivet af levende lys. Hver spiral var en tankeform af intens kærlighed, der strømmede mod genstanden for følelsen. Fig. 10 er netop en afbildning af en af disse tankeformer, umiddelbart efter at den har forladt moderens astrallegeme og er på vej mod barnet. Man vil bemærke, at den næsten cirkelrunde form har ændret sig til noget, der ligner et projektil eller kernen af en komet. Og det er let at forstå, at forandringen skyldes tankeformens hurtige bevægelse fremad. Farvens klarhed viser renheden i den følelse, der har skabt tankeformen, og den skarpe kontur afslører kraft og målbevidsthed. Det menneske, der skabte tankeformen, har nået en vis udvikling.

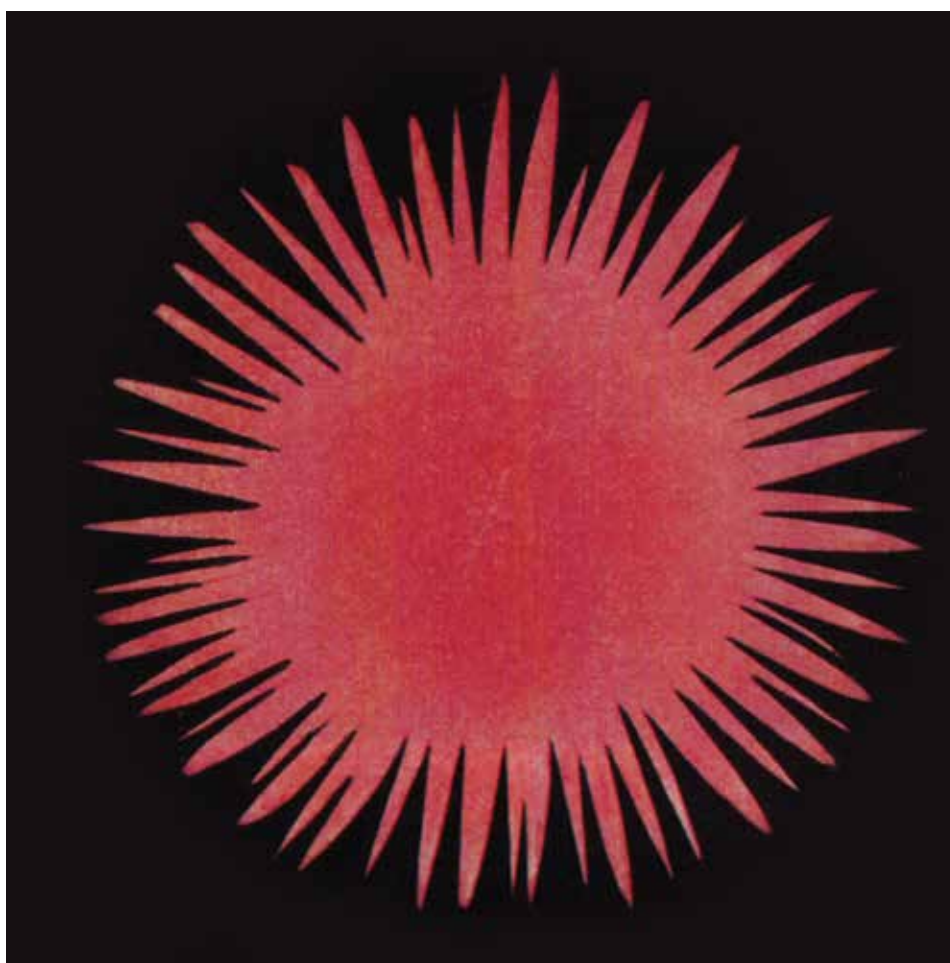

Fig. 11

Udstrålende kærlighed

– Fig. 11 viser det første eksempel på en tankeform, der er dannet med hensigt, fordi dens skaber forsøger at give kærlighed til alt. Man skal huske, at formerne er i konstant bevægelse. Den afbildede form udvider sig derfor hele tiden, på trods af at der tilsyneladende er en uudtømmelig kilde, som vælder op gennem midtpunktet og strømmer fra en dimension, der ikke er muligt at illustrere. Følelsen er så omfattende, at det er meget svært for et menneske, som ikke har gennemgået en disciplineret træning, at holde den klar og nøjagtig. Tankeformen er derfor troværdigt gengivet, for bemærk at alle stjernens mange stråler er fri for enhver uklarhed.

Fig. 12

Fred og beskyttelse

– Fig. 12 viser en tankeform, som er smukkere og mere udtryksfuld end de fleste. Det er en tanke, der indeholder kærlighed, fred, beskyttelse og velsignelse. Den er udsendt af et menneske, der har kraften til at velsigne, og som ved egen indsats har opnået retten til det. Sandsynligvis har skaberen ingen forestilling om tankeformens smukke, vingelignende form – selvom det er muligt, at den er en genspejling fra barndommens eventyr om skytsengle. Uanset om det er tilfældet eller ej, så har det inderlige ønske iklædt sig denne smukke form, mens den kærlighed, der var årsag til den, gav den en rosenrød farve. Og den intelligens, der styrede den og dannede hjertet og tyngdepunktet i den, stråler ud fra tankeformen som solskin. Det er derfor i bogstavelig forstand rigtigt, at man kan skabe skytsengle til at beskytte de mennesker, man holder af. Uselviske og oprigtige ønsker om det gode og positive danner den slags former, selvom skaberen ikke er klar over det.

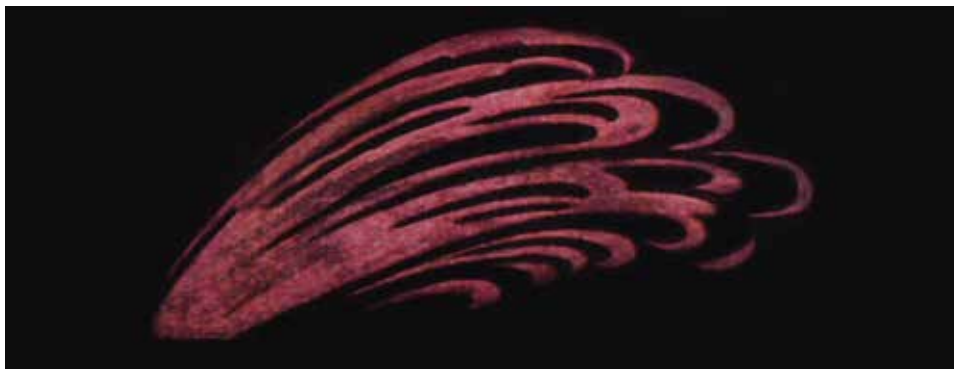

Fig. 13

Begærlig primitiv kærlighed

– Fig. 13 viser et eksempel på primitiv kærlighed. Der er flere forskellige farver, som er årsag til tankeformens matte, utiltalende nuance, der er plettet af begærets grumsede farve og præget af det mørke brunlige skær, som afslører selvoptagethed. Formen er især karakteristisk, for krogene ses kun i de tilfælde, hvor der er tale om et stærkt begær efter at eje noget. Det er tydeligt, at skaberen af tankeformen intet kender til selvopofrende kærlighed, der kommer til udtryk i uselvsk tjenestearbejde. Tankeformens skaber har tænkt: *"Hvor lidt kan jeg nøjes med at betale?"* – Og: *"Hvor meget kan jeg tjene?"*. Det er årsagen til, at tankerne manifesterer sig som kroge, der vender indad mod tænkeren. De har ikke engang haft mod til at vise sig i fuld form som andre tanker, men rager halvhjertet ud fra astrallegemet, som sikkert befinder sig i venstre side af billedet. Det er en sørgelig parodi på kærlighedens guddommelige egenskab. Men dette trin er også et stadie i udviklingen, og som det snart skal afsløres – et klart fremskridt i forhold til tidligere stadier.

RELIGIØS FØLELSE

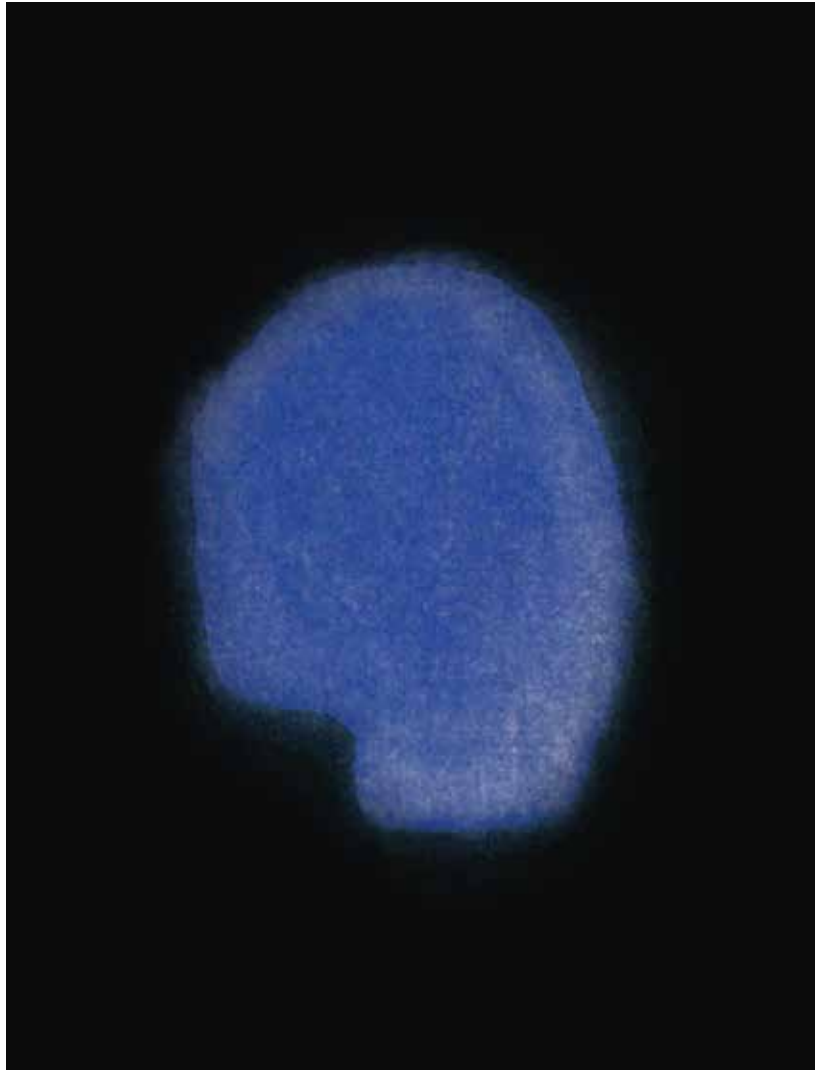

Fig. 14

Uklar religiøs følelse

– Fig. 14 viser endnu en uformelig, bølgende sky, men i dette tilfælde er den blå i stedet for højrød. Skyen er tegn på en ubestemt religiøs følelse, som mere er en slags fromhed end egentlig religiøsitet. Følelsen er almindelig blandt mennesker, hvor blind tro på Gud er mere udviklet end intellektet. I mange kirker kan clairvoyante se en stor sky med en dyb, matblå farve svæve over menigheden. Konturen er uklar, fordi de tanker og følelser, som har skabt skyen, ikke er klart defineret. Og som regel er den plettet af brunt og gråt, fordi religiøsitet i forbindelse med uvidenhed har en tendens til at antage egoismen eller frygtens kedelige farvetone.

Det er vigtigt at bemærke, at der, hvor man kan få den uklare blå sky at se, er forholdene meget forskellige. På mange rituelle steder leder forskerne forgæves

efter den, men i stedet finder de mange tankeformer af en helt anden kategori, som antager form af materielle genstande. I stedet for tegn på religiøse følelser ser man astrale billeder af smykker og flotte kjoler, af biler, af whiskyflasker, af lækker mad og masser af indviklede regnestykker. Det viser, at i perioder, hvor man regner med at deltagerne beskæftiger sig med bøn og lovprisning, har de ikke haft andet i hovedet end tanker om forretninger, fornøjelser og de begær eller bekymringer, som hører til dagliglivets lavere aspekt.

Andre rituelle steder, som tilhører trosretninger, der ikke er så udbredte – endog i et beskedent forsamlingshus, hvor der ikke er meget lærdom eller kultur – kan man se de karakteristiske dybblå skyer, der hele tiden bølger østpå i retning af alteret eller opad. De er bevis på oprigtigheden hos de mennesker, der skaber dem. I sjældne – meget sjældne – tilfælde kan man mellem de blå skyer se en tankeform som den, der er vist i fig. 15. Den glimter frem som en lanse, der er kastet af en gigantisk hånd – eller en selvforsagelsens blomst som den, der er afbildet i fig. 16. Men i de fleste tilfælde må man søge helt andre steder efter tegn på en højere udvikling.

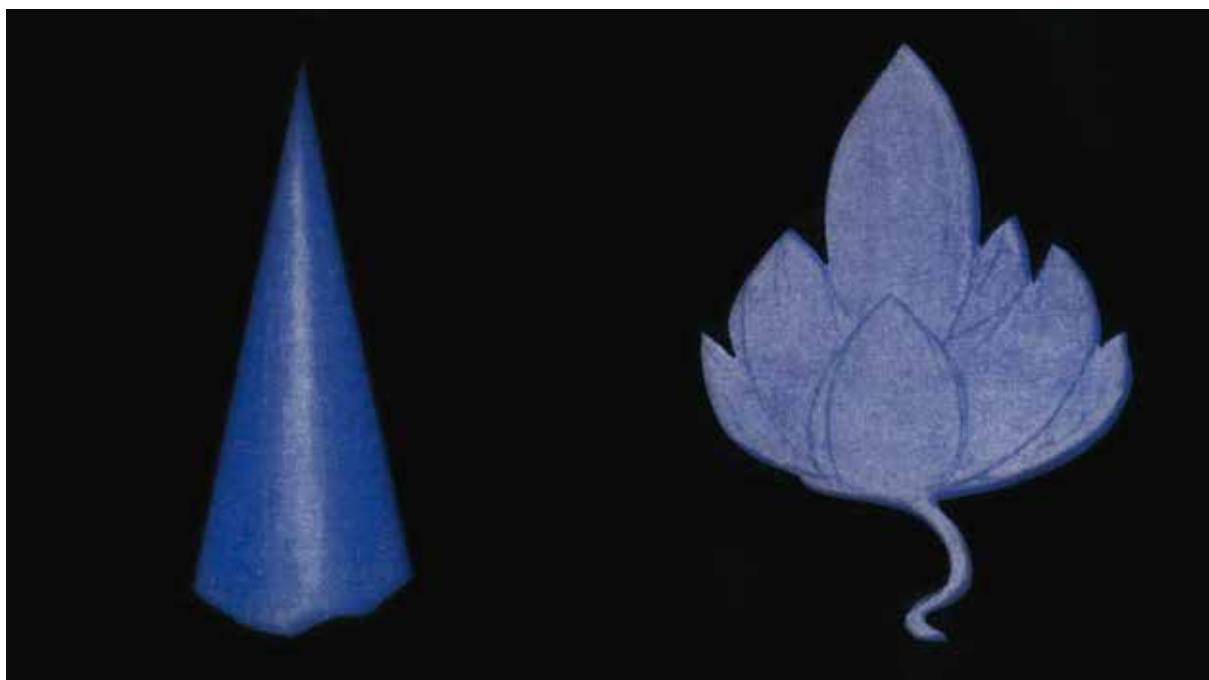

Fig. 15 og 16

Et opadstigende udbrud af religiøs følelse

– Fig. 15 viser en tankeform, der står nogenlunde i samme forhold til fig. 14, som projektilet i fig. 10 og til den uklart afgrænsede sky i fig. 8. Det er svært at forestille sig en større kontrast end den udefinerlige tågemasse og den kraft, som præger spiret, der ses i fig. 15. Der er ikke tale om en udefinerlig *stemning*, men om et udbrud af en højere følelse, der stammer fra en åndsvidenskabelig forståelse. Den beslutsomme måde, den bevæger sig opad på, er ikke alene tegn på mod, men også på en fast overbevisning. Tankeformens skarpe kontur viser forståelse, og farvens renhed viser uselviskhed hos skaberen.

Fig. 17

Respons på religiøs følelse

– Fig. 17 viser tankens resultat– Logos' respons på påkaldelsen. Det bekræfter sandheden om invokation og evokation – påkaldelse og svar. *Invokationer besvares*. Det kræver en forklaring. Sollogos udsender sit lys, sin kraft og sit liv på ethvert plan i sit solsystem. Denne udstrømning af guddommelig kraft har selvfølgelig stærkest indflydelse på de højere bevidsthedsplaner. Nedstigningen fra et plan til det næste og lavere plan medfører en næsten lammende reduktion, som er helt ufattelig for alle andre end de mennesker, der har oplevet bevidsthedens højere udtryk. Det guddommelige liv strømmer ud med langt større kraft på mentalplanet end på astralplanet, og selv den overvældende storhed på mentalplanet overstråles fuldstændig af storheden på det buddhiske plan. Normalt strømmer de enorme bølger af indflydelse horisontalt ud over det plan, den er rettet imod – men den strømmer ikke vertikalt ned i det mørkere område på et lavere plan end det, indflydelsen er bestemt for.

Der er imidlertid omstændigheder, hvor den kvalitet, som kendetegner et højere plan, til en vis grad kan føres ned på et lavere plan. Det er kun muligt, hvis der kortvarigt åbnes en kanal for denne indflydelse, og det kræver det enkelte menneskes personlige indsats. Det er allerede blevet forklaret, at hvis et menneskes tanker eller følelser er egoistiske, bevæger energien sig i en lukket kurve, og tankeformerne vil derfor uundgåeligt vende tilbage til udgangspunktet.

Hvis tanken eller følelsen derimod er uselvvisk, strømmer energien ud i en åben kurve og vender ikke tilbage. Tværtimod bevæger den sig ind på det plan, der ligger lige ovenover, fordi den alene i den højere tilstand, der har en dimension mere, kan få plads til at udtrykke det uselviske indhold. Ved at bryde igennem til denne dimension, holder den – symbolsk set – en dør åben. Den skaber en kanal, som den guddommelige kraft fra et højere plan, kan strømme ind igennem og ned på det lavere plan. Resultatet er positivt både for tænkere og tænkerens medmennesker. I fig. 17 har man forsøgt at symbolisere processen og give udtryk for sandheden om, at der findes masser af den højere type, som altid er parat til at komme til udtryk. Det guddommelige livs nedstigning resulterer i, at det menneske, der har skabt kanalen, i høj grad bliver styrket, så det bliver i stand til at påvirke omgivelserne.

Fig. 16

Selvforømmelse

– Fig. 16 viser igen en tankeform, der er opstået af en religiøs følelse. Det er en smuk form, og ved første øjekast kunne man tro, at den var en efterligning af forskellige smukke former fra naturen. Fig. 16 viser en halvt udfoldet blomsterknop, mens andre former har en vis lighed med muslinger, blade eller træer. Det er indlysende, at der ikke er tale om kopier af plante- eller dyreformer, men det er sandsynligt, at forklaringen på ligheden ligger langt dybere. Der er et analogt og endnu vigtigere forhold, nemlig at det er muligt nøjagtigt at efterligne meget komplicerede tankeformer ved hjælp af bestemte mekaniske kræfter. På baggrund af denne viden vil det være uklogt at forsøge at finde en forklaring på problemet, som de iøjnefaldende ligheder viser. Og det er sandsynligt, at dette glimt repræsenterer tærskelen til et mysterium. Når man via bestemte tanker kan skabe en form, er der naturligvis grund til at antage, at disse naturkræfter virker på samme måde som tanker. Hvis Universet er én gigantisk tankeform, der er skabt af Det Ene Livsvæsen, kan det tænkes, at mindre dele er tankeformer, der er skabt af mindre udviklede væsener efter samme princip. Det giver måske en forståelse af, hvad hinduerne mener, når de taler om 330 millioner devaer. Tankeformen har en lys azurblå farve – gennemstrålet af hvidt lys. Det må have stillet store krav til den kunstner, der malede formerne, så de ligner naturen.

INTELLEKT

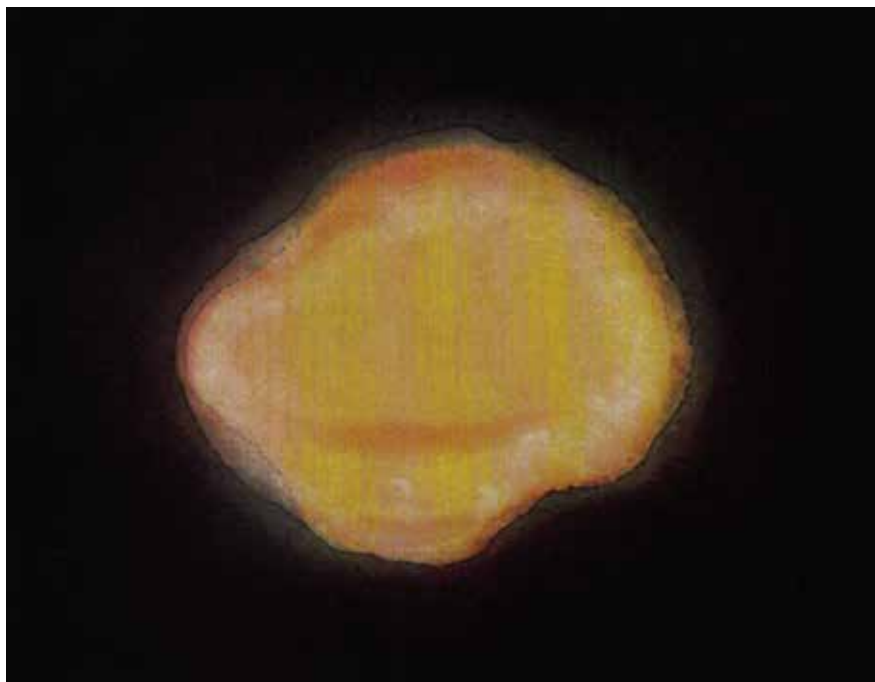

Fig. 18

Ubevidst intellektuel stolthed

– Fig. 18 forestiller en uklar sky af samme kategori som formerne i fig. 8 og fig. 14, men i dette tilfælde er den gul i stedet for højrød eller blå. Gult i ethvert af menneskets legemer er altid tegn på intellektuelle evner. Der er mange forskellige gule nuancer, og den kan være blandet med andre farvetoner. Normalt er farven dybere og mere mat, hvis intellektet bruges til lavere formål, eksempelvis hvis målsætningen er egoistisk. Hos det almindelige forretningsmenneske ses farven i astral- eller mentallegemet som okkergul, mens ren intelligens, der benyttes til filosofi eller matematik, ofte er gyldengul. Denne farve stiger gradvis til en klar og lysende citron- eller primulagul nuance, når et stærkt intellekt bruges helt uselvisk til gavn for menneskeheden. De fleste gule tankeformer har en skarp kontur. En uformelig sky i denne farve er forholdsvis sjælden. Den er tegn på intellektuel tilfredshed eller den glæde, man kan føle for et arbejde, der er udført med præcision og ekspertise. Den glæde gennemsnitsmennesket føler ved at betragte et billede, er hovedsagelig baseret på den beundring, kærlighed eller medfølelse, som det vækker i iagttageren. Hvis det gengiver en scene, man kender, består charmen nogle gange i billedets evne til at vække glade minder. Hos en kunstner kan glæden over et billede have en helt anden karakter. Den kan være baseret på oplevelsen af arbejdets specielle kvalitet og af den kreativitet, der ligger til grund for resultatet. Den rene intellektuelle følelse viser sig som en gul sky. Og glæde over et musikalsk talent eller en intelligent diskussion kan skabe samme virkning. En gul sky er tegn på, at tanken er fri for personlige følelser. Og hvis det ikke er tilfældet, vil den gule farve uundgåeligt være sløret af den farvetone, som står i forbindelse med den personlige følelse.

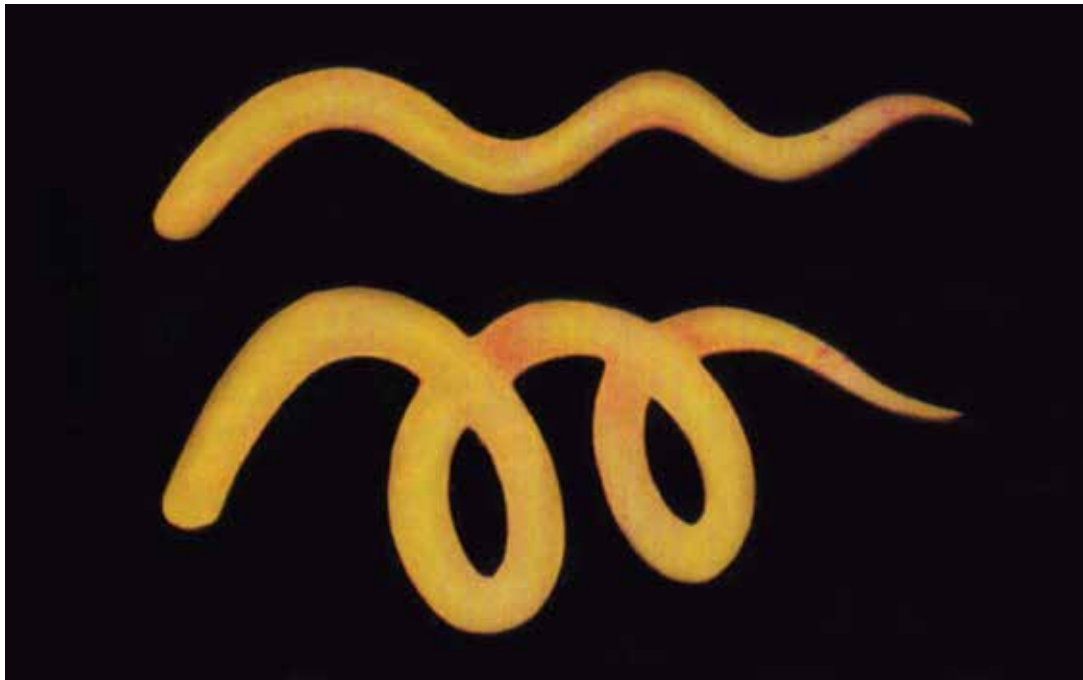

Fig. 19

Ønsket om viden

– Fig. 19 er interessant, for her ser man noget af en tankeforms udvikling. Det tidligere stadie, som er vist i den øverste af de to figurer, er ikke ualmindeligt. Det er tegn på, at skaberen af formen er fast besluttet på at løse et eller andet problem. Formen afslører ønsket om at vide og forstå. Hos en foredragsholder, der taler om åndsvidenskabelige emner, ser man af og til mange af de gule, slangelignende former, som sendes mod taleren fra publikum. Det er positivt, for det viser, at tilhørerne følger argumenterne på en intelligent måde. De har et ægte ønske om at forstå og vide mere. Et spørgsmål følges ofte af den type former. Og hvis spørgsmålet, som det desværre nogle gange er tilfældet, ikke så meget stilles for at vide mere, men for at imponere publikum med spørgerens egen indsigt og viden, er formen stærkt farvet af dyb orange, som er tegn på selvglæde.

Den specielle form blev bl.a. iagttaget ved et foredrag om et emne, der krævede dyb og skarp tænkning. Spørgeren var ikke helt tilfreds med det svar, der først blev givet. Spørgeren havde fået det indtryk, at foredragsholderen forsøgte at vige udenom problemet. Derfor blev spørgerens ønske om at få et fyldestgørende svar endnu stærkere, og tankeformen antog en endnu dybere farvetone, og den ændrede sig til den anden af de to figurer. Den fik endnu mere form som en proptrækker. Former i stil med de to skabes konstant af almindelig overfladisk nysgerrighed, men da der mangler et intellektuelt element, er de ikke længere gule. De minder i stedet om kød, der er ved at gå i forrådnelse. De minder på en måde om tankeformen i fig. 29, der er udtryk for en beruset mands begær efter mere alkohol.

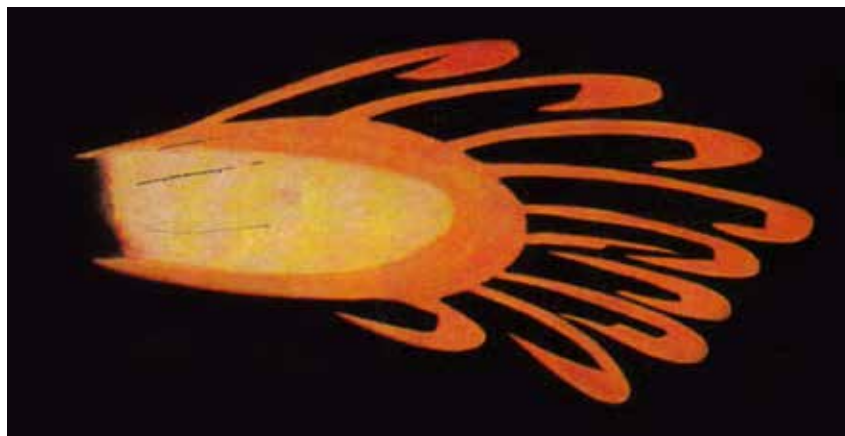

Fig. 20

Højtstræbende ambitioner

– Fig. 20 viser et andet udtryk for begær – stræben efter position eller magt. Den dybe orange farve afslører tankens grådige karakter. Begæret ses som kroge, der går forud for formen på dens vej fremad. Tanken er venlig, for hvis der havde været noget lavt eller egoistisk i begæret, ville det uundgåeligt have vist sig ved at den klare orange var blevet formørket af matte røde, brune eller grå farvetoner. Når dette menneske ønsker sig position eller magt, skyldes det ikke egoisme, men overbevisningen om, at arbejdet kan udføres til gavn for andre mennesker.

Fig 21

Egoistisk ærgerrighed

– Fig. 21 viser en lavere form for ærgerrighed. Her ser man ikke alene et stort område med egoismens matte, gråbrune farve – formen er også meget anderledes, selvom konturen tilsyneladende er lige så præcis som i det foregående tilfælde. Formen i fig. 20 er på vej opad og fremad mod et bestemt mål for bemærk, at den midterste del af formen er et projektil på samme måde, som tankeformen i fig. 10. Fig. 21 er derimod en svævende form, der er præget af almindeligt begær. Det er en form for grådighed, som består i trangen til at eje alt, der kommer indenfor synsvidde.

VREDE

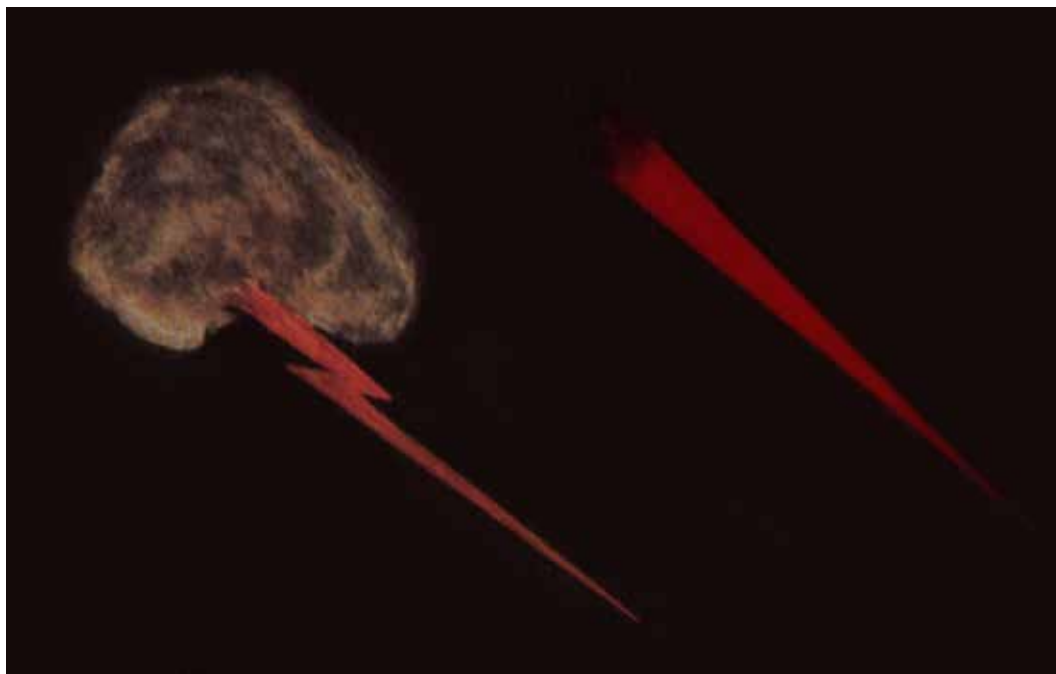

Fig. 22 og 23

Morderisk raseri og permanent vrede

– Fig. 22 og 23 er to uhyggelige eksempler på den frygtelige virkning af vrede. Det grumsede glimt fra mørke skyer (fig. 22) blev set i auraen hos et primitivt og halvberuset menneske, mens han brutalt slog en kvinde ned. Hans ukontrollerede følelser ramte hende et øjeblik før, han løftede hånden for at slå hende. Det skabte en gysende følelse af rædsel – som om det kunne være dræbende. Den spidse, stilet lignende pil (fig. 23) viser en tanke, som var præget af permanent intens vrede, hævn-gerrighed og ønsket om at slå ihjel. Hvis tankeformens skaber havde haft en stærk vilje, kunne den have været dræbende. Det menneske, som skaber den form for følelser, har meget stor risiko for at blive morder i denne eller i en kommende inkarnation. Begge former ligner hurtige glimt, selvom den, der er afbildet i fig. 22, er uregelmæssig, mens den anden repræsenterer en målbevidsthed, der er langt farligere. Den absolutte egoisme, der er grundlag for den førstnævnte, er meget karakteristisk. Farveforskellen mellem de to tankeformer er også værd at bemærke. I fig. 22 er egoismens grumsede, brune nuance så dominerende, at den ligefrem farver vredesudbruddet rødt. I det andet tilfælde har den pågældende i sin vedholdende og koncentrerede vrede glemt den oprindelige tanke, selvom den sikkert også stammer fra egoisme. Når man betragter planche XIII i *Det synlige og det usynlige menneske*, kan man forestille sig udseendet på det astrallegeme, formerne stammer fra. Og selv uden en nærmere undersøgelse bør disse billeder være en alvorlig påmindelse om, hvor forfærdelig ukontrollerede vredesudbrud i virkeligheden er.

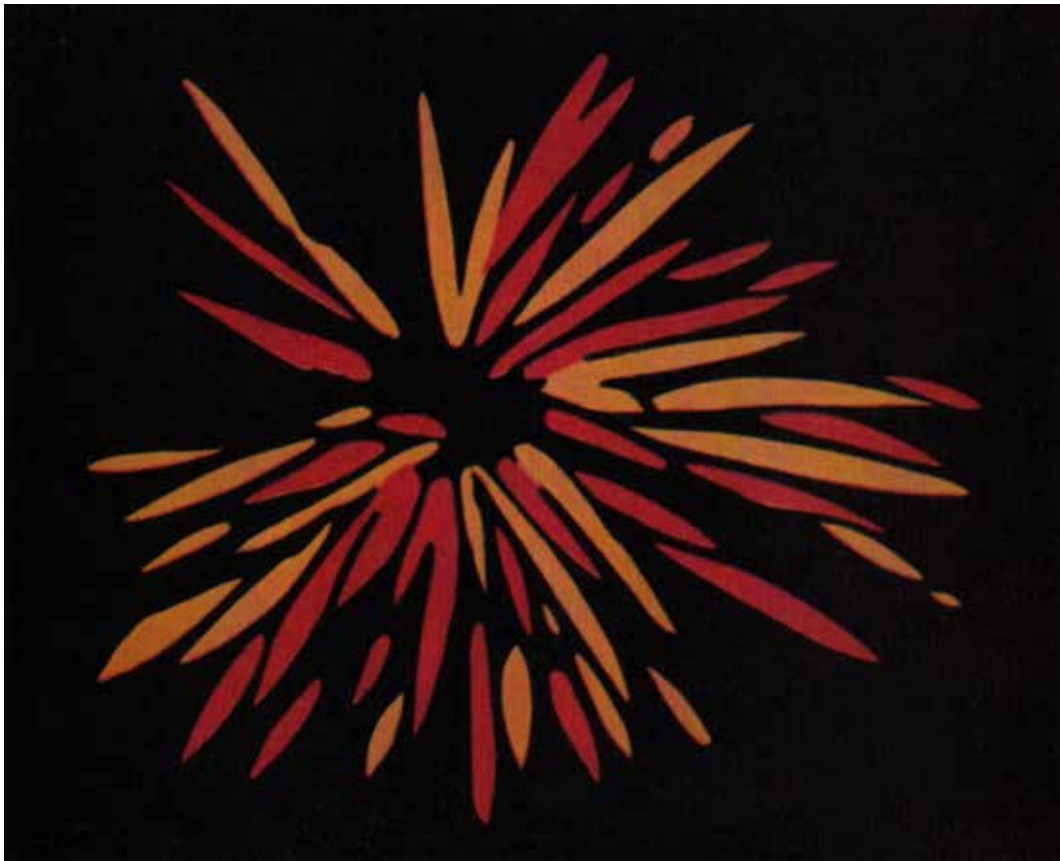

Fig. 24

Ekspllosiv vrede

– Fig. 24 ser man en vrede af en helt anden karakter. Her er der ikke tale om et langvarigt had, men simpelthen om en voldsom eksplosion af *irritation*. Man ser straks, at mens skaberne af formerne i fig. 22 og 23 rettede deres vrede mod ét menneske, er det menneske, der er ophav til eksplosionen i fig. 24, i øjeblikket i krig med stort set alle omkring sig. Den kan sagtens være udtryk for stemningen hos et ældre, temperamentsfuldt menneske, der er blevet fornærmet eller uforskammeret behandlet, for det stænk af orange, man ser mellem de purpurøde glimt, er tegn på, at stoltheden er blevet alvorligt såret.

Det er interessant at sammenligne udstrålingerne med de udstrålinger, man ser i fig. 11. I fig. 24 er der tale om en ægte eksplosion. Den går meget hurtigt over, og derfor er virkningerne uregelmæssige. Det tomme midtpunkt viser, at den følelse, der antændte eksplosionen, allerede er væk. Den udvikler ikke yderligere kraft. I fig. 11 er midtpunktet derimod den stærkeste del af tankeformen. Det viser, at den ikke er udtryk for en forbigående følelse, men at energien konstant strømmer ind i den. Strålernes kvalitet og længde og den regelmæssige fordeling, afslører om den konstante kraft, der opretholder dem.

Fig. 25

Jalousi

– Fig. 25 er en interessant, men ubehagelig tankeform. Den rutinerede clairvoyante forsker bemærker straks dens specielle brungrønne farve, der er udtryk for jalousi. Dens underlige form afslører den opmærksomhed, dens skaber giver den. Formen ligner en slange, der løfter hovedet. Det er et symbol på den meget uintelligente og selvtilfredse indstilling hos et menneske, der lider af jalousi. Det er altid på vagt for at afsløre tegn på det, det allermindst ønsker at se. I samme øjeblik dette menneske opdager det, vil formen ændre sig til en langt mere almindelig form. Den er afbildet i fig. 26, for her er jalousien blandet med vrede. I dette tilfælde er jalousien kun en uformelig sky, som er gennemkrydset af meget klart definerede vredesglimt. Glimtene er parat til at ramme de mennesker, som deres skaber er overbevist om er årsag til jalousien. I fig. 25 er der endnu ikke tale om vrede. Det er derfor selve jalousien, som har skabt en form, der er total skarp, og som taler for sig selv.

Fig. 26

MEDFØLELSE

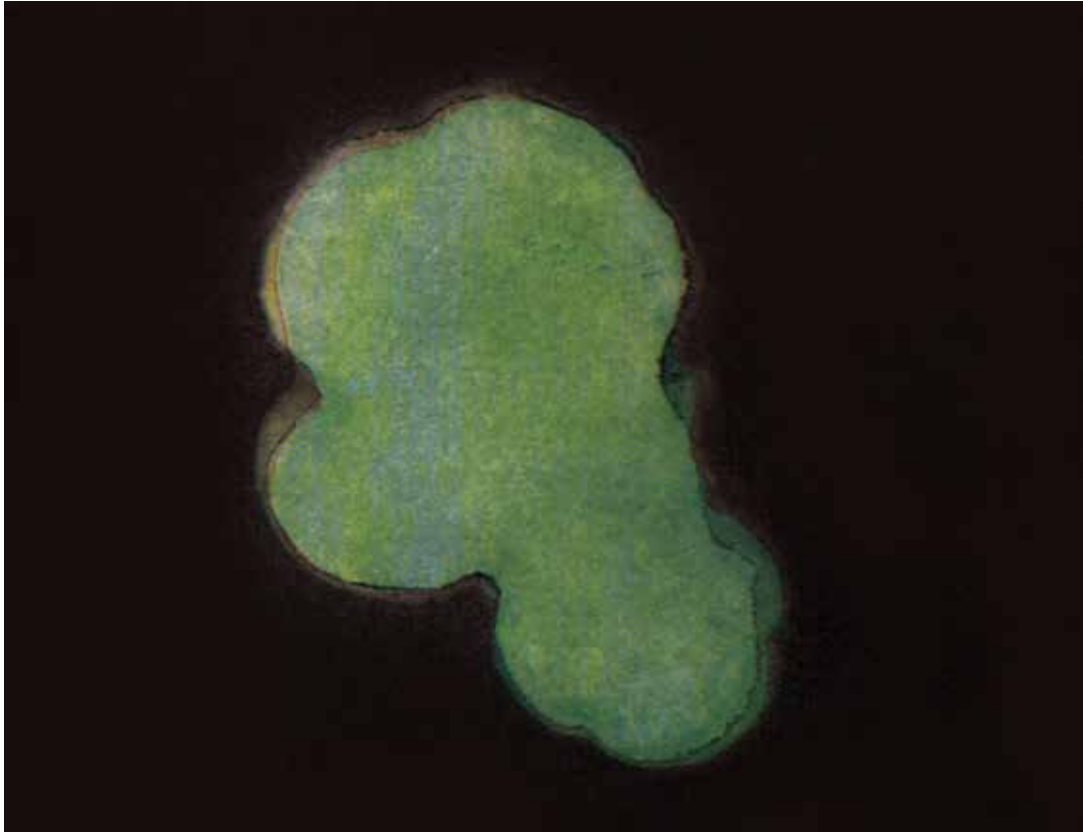

Fig. 18a

Uklar medfølelse

– Fig. 18a viser igen nogle uformelige skyer, men denne gang er de grønne, og det er tegn på *medfølelse*. På grund af den uskarpe kontur kan man konkludere, at der ikke er tale om en klart formuleret og aktiv medfølelse, hvor tanke fører til handling. Det drejer sig mere om en generel form for medlidenhed, som de fleste mennesker kan blive grebet af, når de ser en alvorlig ulykke i nyhederne eller står i døren til en hospitalsstue og ser ind på patienterne.

FRYGT

Fig. 27

Pludselig skræk

– Fig. 27. Et menneske eller et dyr i panisk rædsel er et forfærdeligt syn. Planche XIV i *Det synlige og det usynlige menneske* viser, at både astrallegemet og det fysiske legeme skades og påvirkes kraftigt. Når et menneskes astrallegeme vibrerer ubehersket, har det en naturlig tendens til at afkaste eksplosive fragmenter af ubestemmelige former – ligesom klippestykker, der slynges ud under en sprængning. Situationen er afbildet i fig. 30. Når et menneske derimod ikke er panisk, men pludselig bliver forskrækket, skabes der ofte en virkning som den, der er afbildet i fig. 27, som viser halvmåneformede genstande. De ser ud til at have en lignende natur, selvom de i dette tilfælde er fulgt af linjer, der giver det hele et endnu mere eksplosivt udseende. Det er bemærkelsesværdigt, at alle de halvmåner, man ser til højre i billedet, og som åbenbart er blevet afkastet først, er askegrå. Årsagen er, at et øjeblik efter er dette menneske allerede ved at komme sig lidt efter forskrækkelsen og er nu ved at blive vred over, at det lod sig skræmme. Det afsløres af, at de senere afkastede halvmåner er kantet med purpurrødt, som er tegn på en blanding af vrede og frygt. Den sidste halvmåne, som er helt rød, afslører, at vedkommende er kommet helt over sin forskrækkelse, og nu er der kun irritation tilbage.

BEGÆR

Fig. 28

Egoistisk begær

– Fig. 28 er et eksempel på *egoistisk begær*, men begæret er af en langt lavere type end den, der er afbildet i fig. 21. I dette tilfælde er der ikke tale om ærgerrighed. Den grumsede grønne farve afslører, at personen – en kvinde – som den utiltalende tanke stammer fra, er helt indstillet på at snyde og bedrage for at nå sit mål. Den ærgerrighed, der kommer til udtryk i fig. 21, er generel af natur, men det begær, man ser i fig. 28, drejer sig om en bestemt genstand. Det er vigtigt at forstå, at denne tankeform – ligesom den i fig. 13 – bliver ved med at være forbundet med astrallegemet, som sandsynligvis befinder sig i venstre side af billedet.

Man ser ofte den slags klolignende former, der eksempelvis rettes mod en kvinde, der er iført en smart kjole eller som bærer et særlig attraktivt smykke. Tankeformens farve varierer i forhold til om begæret efter at eje er blandet med misundelse eller jalousi. Men man vil altid se en form, der mere eller mindre ligner den, der er vist i fig. 28. Hos mennesker, som står foran et butiksvindue, ser man ofte disse astrale begærformer række ind igennem glasset.

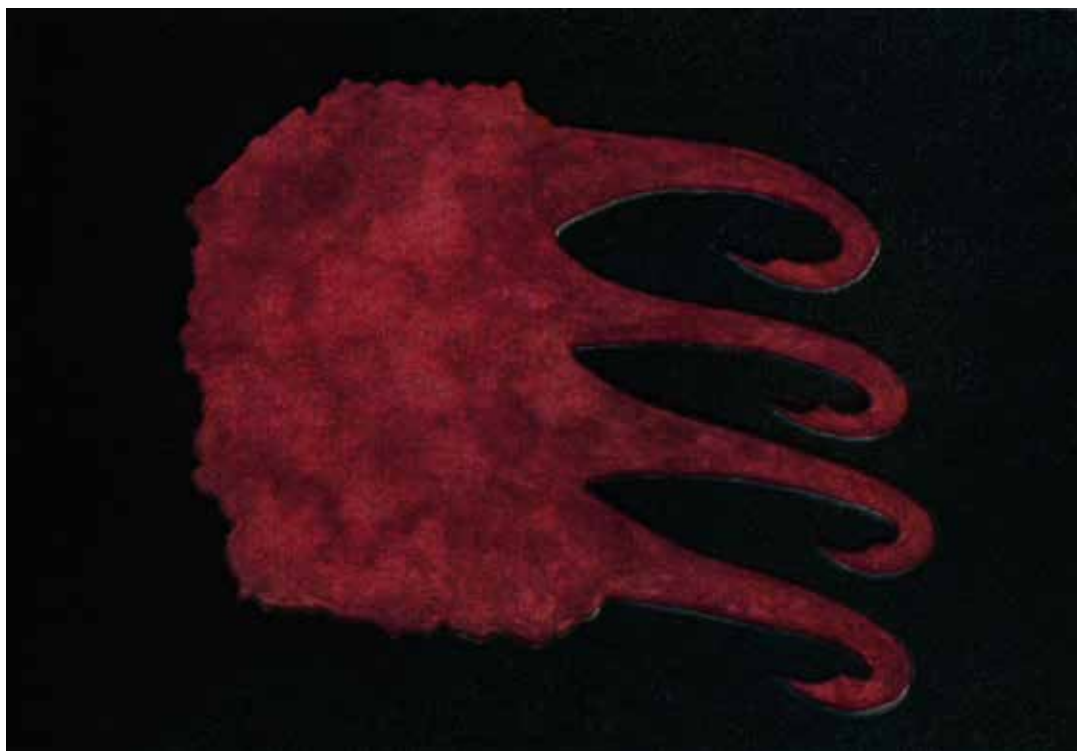

Fig. 29

Begær efter alkohol

– Fig. 29 viser en variant af et lignende begær – sandsynligvis på et endnu lavere og mere primitivt plan. Formen blev set i en mands astrallegeme, mens han var på vej ind i et værtshus. Forventningen om at hans stærke begær efter alkohol, som snart skulle tilfredsstilles, manifesterede sig som en yderst frastødende tankeform, der ragede frem foran ham. I dette tilfælde kommer begæret også til udtryk via de kroge, der stikker ud fra selve formen. Den plettede farve og grove struktur afslører begærets lave og sanselige natur.

Seksuelt begær viser sig på en helt anden måde. Mennesker, der skaber tankeformer pga. seksuelt begær, har stadig meget til fælles med dyreriget. Men efterhånden som mennesket udvikler sig, vil de seksuelle begærformer lidt efter lidt forsvinde og ligne de former, der vises i fig. 13. De vil igen på et langt senere tidspunkt gennemgå de stadier, man ser i fig. 8 og 9, indtil alle former for egoisme endeligt er overvundet. Derefter er der skabt paradisiske tilstande som de, der er afbildet i fig. 11 og 10.

FORSKELLIGE FØLELSER

Fig. 30

Ved et forlis

– Fig. 30 viser den panik, der var årsag til den interessante gruppe tankeformer i en situation, som var livstruende. Tankeformerne blev iagttaget samtidigt og i nøjagtigt den orden, de blev skabt. Og på trods af at situationen var præget af totalt kaos, blev rækkefølgen bevaret – selvom det ville have været mere hensigtsmæssigt at forklare dem i omvendt orden. Årsagen var en frygtelig ulykke – et skibsforslis – og situationen er lærerig, fordi den viser, hvor forskelligt mennesker reagerer, når der opstår en pludselig og alvorlig fare. En af tankeformerne viser et udbrud af rædslens askegrå farve, der er baseret på absolut egoisme. Der var desværre mange former af den type. Tankeformens flænsede form er udtryk for eksplosionens voldsomme karakter, og det afslører, at dette menneske blev grebet af en blind, sanseløs rædsel. Den totalt dominerende fornemmelse af personlig fare blokerede for enhver højere følelse.

Den anden form viser et forsøg på selvbeherskelse. Og den viser holdningen hos et menneske, som har en vis grad af religiøse følelser. Tænkeren søger trøst i sin tro og forsøger på denne måde at overvinde sin frygt. Det kan man se af den gråblå spids, der tøvende løfter sig opad. Farven viser imidlertid, at forsøget kun delvis lykkes. Den nederste del af tankeformens uregelmæssige kontur og de afkastede fragmenter afslører, at forskrækkelsen i virkeligheden er næsten lige så stor som i det andet tilfælde. Men kvinden har dog haft åndsnærværelse

nok til at huske at bede, og mens hun beder, prøver hun på at bilde sig ind, at hun ikke er bange. I det andet tilfælde var der absolut ikke tanke for noget som helst andet end den egoistiske frygt for sit eget liv. Den ene bevarer en vis værdighed og forsøger at genoprette selvbeherskelsen – den anden har mistet sin sunde fornuft og er totalt overvældet af skræk og rædsel.

Den tredje tankeform viser styrke og beslutsomhed, og den danner en tydelig kontrast til den svaghed, der kommer til udtryk i de to andre former. Her har tankeformen ikke en uformelig masse af vibrerende linjer og afkastede fragmenter, men den er udtryk for en stærk og klar tanke, som tydeligt viser styrke og ro. Det er nemlig kaptajnens tanke – det menneske, der har ansvaret for passagerernes liv og sikkerhed, og som viser sig at være herre over situationen. Han føler ikke engang en smule frygt, for det har han ikke tid til. Selvom hans våbenlignende tankeforms skarpe, purpurrøde spids viser, at han er vred over, at ulykken er sket, afslører den modige orange farvede kurve lige ovenover en fuldkommen selvtillid og overbevisning om evnen til at klare den dramatiske situation. Den strålende gule farve er tegn på, at han allerede i tankerne arbejder med problemet, og den grønne farvetone ved siden af viser den medfølelse, han har med de mennesker, han kæmper for at redde.

Fig. 31

– Fig. 31 er også interessant – og måske enestående – fordi den viser tankeformen hos en skuespiller, mens han venter på at gå ind på scenen ved en premiere. Det brede orange farvede bånd træder meget skarpt frem og er udtryk for en begrundet selvtillid. Årsagen er tanken om mange tidligere succeser og en rimelig forventning om, at der nu skal tilføjes en mere. Alligevel er der en hel del uundgåelig usikkerhed om, hvilket indtryk det nye teaterstykke vil gøre på publikum. Man kan se, at tvivl og frygt har overtaget sikkerheden og stoltheden, for der er mere askegråt end orange farvet stof, og hele tankeformen vibrerer som et flag, der blårer i vinden. Bemærk at mens det orange farvede bånd kontur er meget skarp, er den grå masse langt mere uklar.

Fig. 32

Hasardspillerne

– Fig. 32 viser to tankeformer, der blev iagttaget samtidigt i et stort kasino i Monte Carlo. Begge repræsenterer nogle af menneskets værste begær. Den ene er ikke bedre end den anden, selvom de er udtryk for en heldig og en uheldig spillers følelser. Den nederste af de to former minder meget om et uhyggeligt, skinnende øje. Men det er måske en tilfældighed, for når man analyserer tankeformen, kan man uden problemer forklare dens indhold og farver. Tanken manifesterer sig som en uregelmæssig sky af dyb depression, der er stærkt præget af egoismens matte gråbrune og frygtens askegrå farve. I midten ses en skarpt afgrænset, purpurfarvet ring, der afslører dyb vrede over det manglende held. Indeni er der en klart markeret, sort og cirkelrund plet, som er udtryk for det ruinerede menneskes had til de personer, der har vundet pengene. Et menneske, der udsender sådan en tankeform, er i overhængende fare, for det er overvældet af dyb depression. Hasardspilleren har ikke et princip, der kan holde ham oppe. Derfor er det meget sandsynligt, at han vil forsøge en illusorisk flugt ved hjælp af et selvmord – alene for at opdage, at på astralplanet er han kommet fra asken til ilden. Det gælder alle selvmordere. Den selvmedlidenhed, der førte til selvmordet, udelukker dem fra den lykke og fred, der som regel følger efter døden.

Den øverste form repræsenterer en sindstilstand, der måske er endnu mere skadelig. Det er den heldige spillers begejstring over sin gevinst, som blev erhvervet som arbejdsfri gevinst. Tankeformens kontur er helt skarp, og spillerens beslutning om at fortsætte på denne måde er indlysende. Det brede,

orangefarvede bånd i midten er et meget klart tegn på, at når han vinder, er han sikker på, at det udelukkende er udtryk for et overlegent geni – selvom han naturligvis forbinder skæbnen, hvis han skulle tabe. Han har sandsynligvis udtænkt et eller andet system, som han stoler på, og som han er enormt stolt af. Men bemærk bæltet af egoisme på hver side af det orangefarvede bånd. Det glider over i misundelse og bliver til en primitiv besiddertrang, der også viser sig i tankeformens klolignende yderpunkter.

Fig. 33

Ved en trafikulykke

– Fig. 33 er interessant, fordi den viser de forskellige former, som de samme følelser kan antage hos forskellige mennesker. De to eksempler blev set på samme tid blandt tilskuerne ved en trafikulykke. Det var en ulykke, hvor en mand blev lettere kvæstet, da han blev kørt over af en bil. De personer, der skabte de to tankeformer, havde begge en ægte interesse for offeret og en dyb medfølelse med hans lidelse. Derfor er farverne i deres tankeformer nøjagtigt ens, men konturerne er helt forskellige. Den ene, som den uklare, kugleformede sky svæver over, tænker: "*Stakkels fyr, hvor er det sørgelig*". Den anden, som har skabt tankeformen med den skarpt afgrænsede skive, kommer allerede løbende for at se, om det er muligt at hjælpe. Den ene er et medfølelsesfuldt menneske men en drømmer. Den anden handler.

Fig. 34

Ved en begravelse

– Fig. 34 er et eksempel på fordelene ved at have indsigt i de naturlove, menneskeheden er underlagt, for det påvirker holdningen til liv og død. Selvom de to tankeformers farve, form og betydning er vidt forskellige, blev de set på samme tid. De repræsenterer to forskellige holdninger til den samme begivenhed. De blev iagttaget ved en begravelse, og de viser den følelsesmæssige holdning til døden hos to af de tilstedeværende. Begge var i familie med den afdøde, men den ene var stadig totalt uvidende om den metafysiske tilværelse, mens den anden havde kendskab til åndsvidenskab. Hos den første var der kun dyb sorg, frygt og selvmedlidenhed. Familiemedlemmets død havde åbenbart vækket tanken om, at det også engang vil blive hans skæbne. Tanken var tydeligvis forfærdelig. Men da han ikke ved, hvad det er, han er bange for, er de skyer, som afslører hans følelser, ubestemte og svævende. Hans eneste klart definerede følelser er sorg og oplevelsen af personligt tab. De viser sig i de regelmæssige, gråbrune og blygrå bånd, mens den mystiske udvækst, som ligefrem rækker ned i graven og omklammer kisten, viser et stærkt og egoistisk ønske om at få den døde tilbage til den fysiske tilværelse.

Det er bedst at fjerne opmærksomheden fra det dystre billede og se en helt anden virkning, som nøjagtig de samme omstændigheder har på det menneske, der kender de faktiske forhold i forbindelse med døden. De to mennesker har ikke en eneste følelse til fælles. For den første var alt håbløshed, mens den anden kun havde høje følelser. Nederst i tankeformen ser man et udtryk for dyb medfølelse. Den lysegrønne farve viser medfølelse og forståelse for de efterladte og deres savn. Det mørkegrønne bånd viser hans holdning til den afdøde. Den dybe rosa farve er tegn på kærlighed til både den afdøde og de efterladte. Den øverste del af keglen og de stjerner, som stiger op fra den, viser den følelse, tanken om døden har vækket hos ham. Den blå farve er udtryk for det åndelige aspekt. Den violette nuance viser tanken om og evnen til at respondere på et ophøjet ideal. Og de gyldne stjerner er tegn på den åndelige stræben, som holdningen har fremkaldt. Det klare, gule bånd, som ses i midten af tankeformen, er meget

vigtig, fordi det viser, at holdningen er baseret på af den intellektuelle forståelse af situationen. Det kan man se af de regelmæssigt ordnede farver og de skarpe skillelinjer imellem dem.

Sammenligningen mellem de to illustrationer giver et bevis på værdien af åndsvidenskabelig indsigt. Der er ingen tvivl om, at denne indsigt fjerner en del af frykten for døden. Og indsigten gør livet lettere at leve, for man forstår hensigten med livet, og man ved, at døden er en naturlig begivenhed og et nødvendigt trin i menneskets evolution. Indsigten burde være almindeligt kendt i kristne nationer, men sådan er det desværre ikke. Åndsvidenskaben har derfor på dette område – som på så mange andre – et budskab til den vestlige verden. Åndsvidenskaben fortæller, at der *ikke* findes noget mørkt Helvede efter døden, men at der eksisterer en verden af liv og lys, som mennesket kan få et lige så klart og nøjagtigt kendskab til som til den fysiske verden. Mennesket har selv skabt alt det mørke og rædselsvækkende. Det kan sammenlignes med børn, der skræmmer sig selv med uhyggelige historier. I stedet for skulle man sætte sig ind i de faktiske forhold for at fjerne de selvskabte forestillinger. Det vesterlandske menneske har arvet en række primitive begravelsesskikke fra fortiden. Det har vænnet sig til dem, og derfor kan det ikke længere indse, hvor tåbelige de er. De gamle grækere og romere havde en anden opfattelse. Måske skyldtes det, at de slap af med liget med en langt mere fornuftig metode – en metode der ikke alene var meget bedre for den afdøde og sundere for de efterladte, men den var også fri for de uhyggelige tanker, der står i forbindelse med den langsomme forrådnelsesproces. De vidste meget mere om døden dengang. Derfor sørgede de mindre.

Fig. 35

Ved mødet med en ven

– Fig. 35 er et eksempel på en klart defineret tankeform, hvor alle farverne er skarpt adskilt fra hinanden. Den repræsenterer følelsen hos et menneske, der møder en ven, det ikke har set i meget lang tid. Halvmånens konvekse flade er nærmest ved tænkeren, og de to arme er strakt ud mod vennen som en slags omfavnelse. Den rosarøde farve er udtryk for kærlighed. Den lysegrønne farve viser den dybe sympati, de to venner føler for hinanden. Og den klare, gule farve viser den intellektuelle glæde, som tankeformens skaber ser frem til, når minderne fra gamle dage skal genopfriskes.

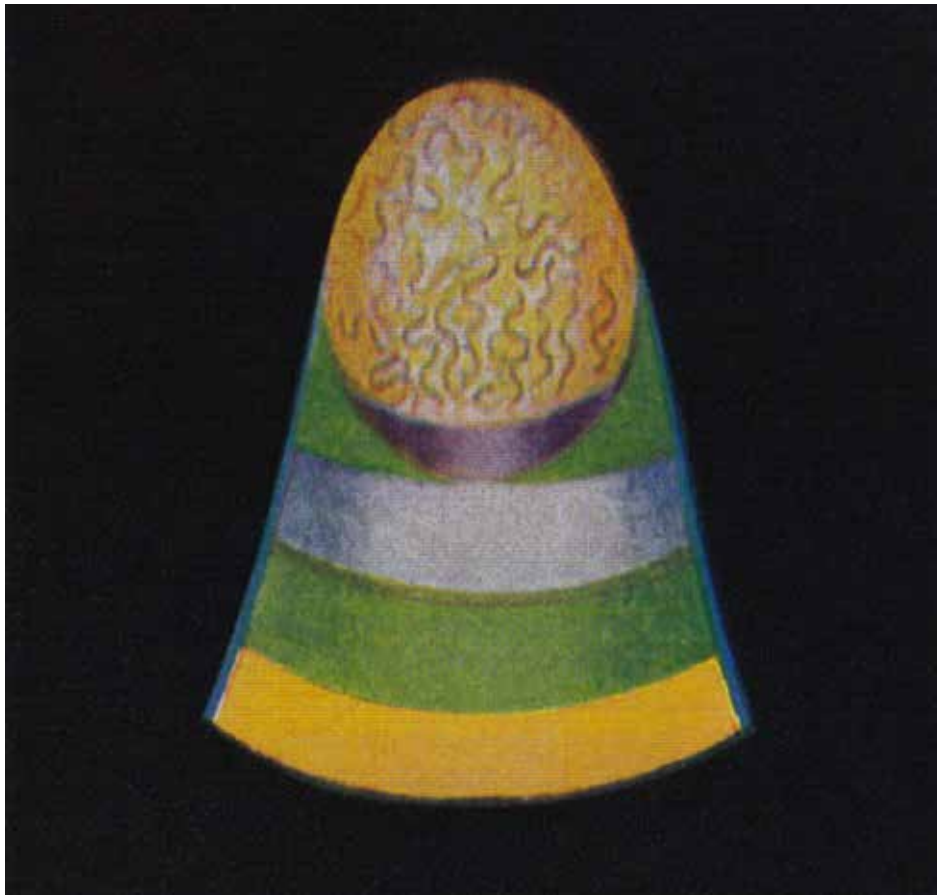

Fig. 36

Værdsættelse af et billede

– Fig. 36 viser en ret kompliceret tankeform. Den er udtryk for den hengivenhed, som et billede med et religiøst motiv kan fremkalde. Den rene, gule farve viser iagttagerens entusiastiske anerkendelse af kunstnerens tekniske dygtighed, mens de øvrige farver er udtryk for de forskellige følelser, som synet af kunstværket har vækket. Den grønne farve vidner om sympati for den centrale skikkelse i billedet. Den dybe, religiøse følelse viser sig ikke alene i det brede, blå bånd, men også i hele formens kontur, mens den violette farve angiver, at billedet har løftet iagttagerens bevidsthed til et højere plan og derved gjort det muligt – i det mindste et stykke tid – at respondere på det. Det er det første eksempel på en interessant gruppe tankeformer, som der senere præsenteres flere af, nemlig de tankerformer, hvor en enkelt farves lys skinner igennem et netværk af linjer af en helt anden farvetone. I dette tilfælde stiger der mange bølgelinjer op fra den violette masse. Bølgelinjerne løber som bække hen over en gylden slette. Det viser tydeligt, at den åndelige stræben er målrettet, baseret på en intellektuel forståelse af situationen og en klar opfattelse af den metode, der kan benyttes for at realisere den.

TANKEFORMER HOS MEDITERENDE MENNESKER

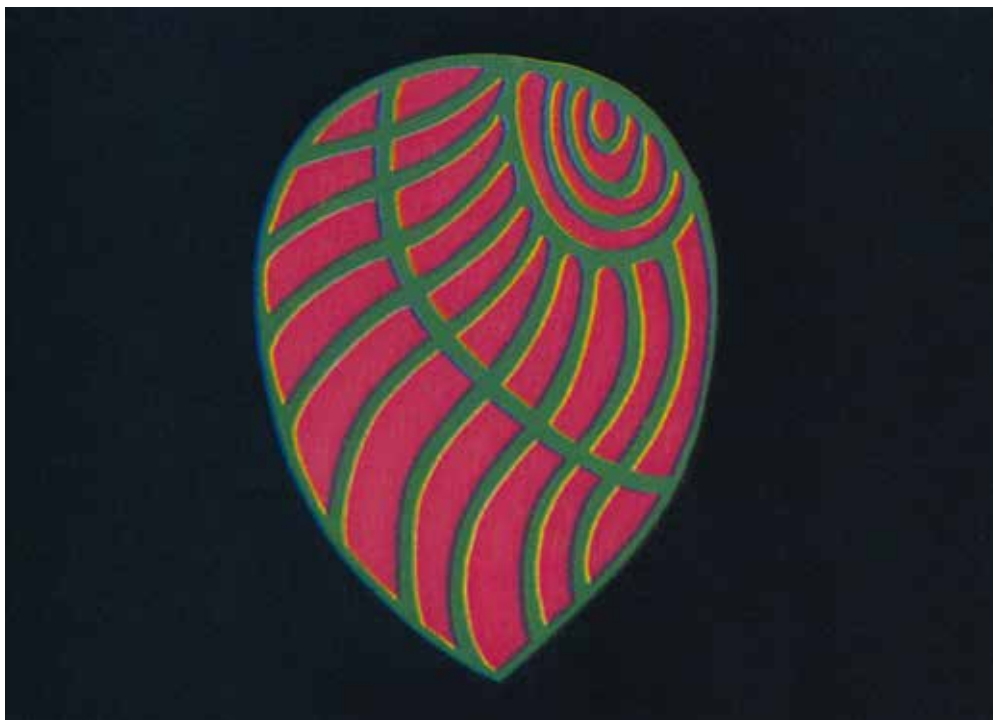

Fig. 37

Medfølelse med og kærlighed til alle

– Fig. 37. Indtil nu har der hovedsagelig været fokus på former, der er udtryk for følelser og tanker, som stimuleres *udefra* af ydre omstændigheder. Nu er det hensigten at se på tankeformer, som stimuleres *indefra*. Det drejer sig om former, der skabes i meditation. De enkelte tankeformer er udtryk for den mediterendes bevidste arbejde med at skabe et bestemt billede eller en bestemt sindstilstand. Tanker af denne type skal være klart formuleret. Et menneske, der disciplinerer sig via meditation, lærer at tænke klart og præcist. Udviklingen af evnerne viser sig i formernes skønhed og regelmæssighed. I dette tilfælde ses resultatet af meditationsarbejdet fra den mediterendes side, når resultatet er en medfølelse og kærlig holdning til alle mennesker. Desuden viser der sig en række smukke linjer i medfølelsens lysende grønne farve på en baggrund af kærlighedens rosenfarvede glød, som skinner ud imellem dem. Linjerne er brede og placeret så langt fra hinanden, at det er let at tegne dem. Men i nogle eksempler på højere tankeformer er linjerne så fine og så tæt på hinanden, at man umuligt kan gengive dem. Denne tankeform har en kontur som et blad, men tankeformens facon og de buede linjer minder snarere om muslinger. Det er igen et eksempel på den tilnærmelse til former, der findes i den fysiske natur, og som blev omtalt i forbindelse med fig. 16.

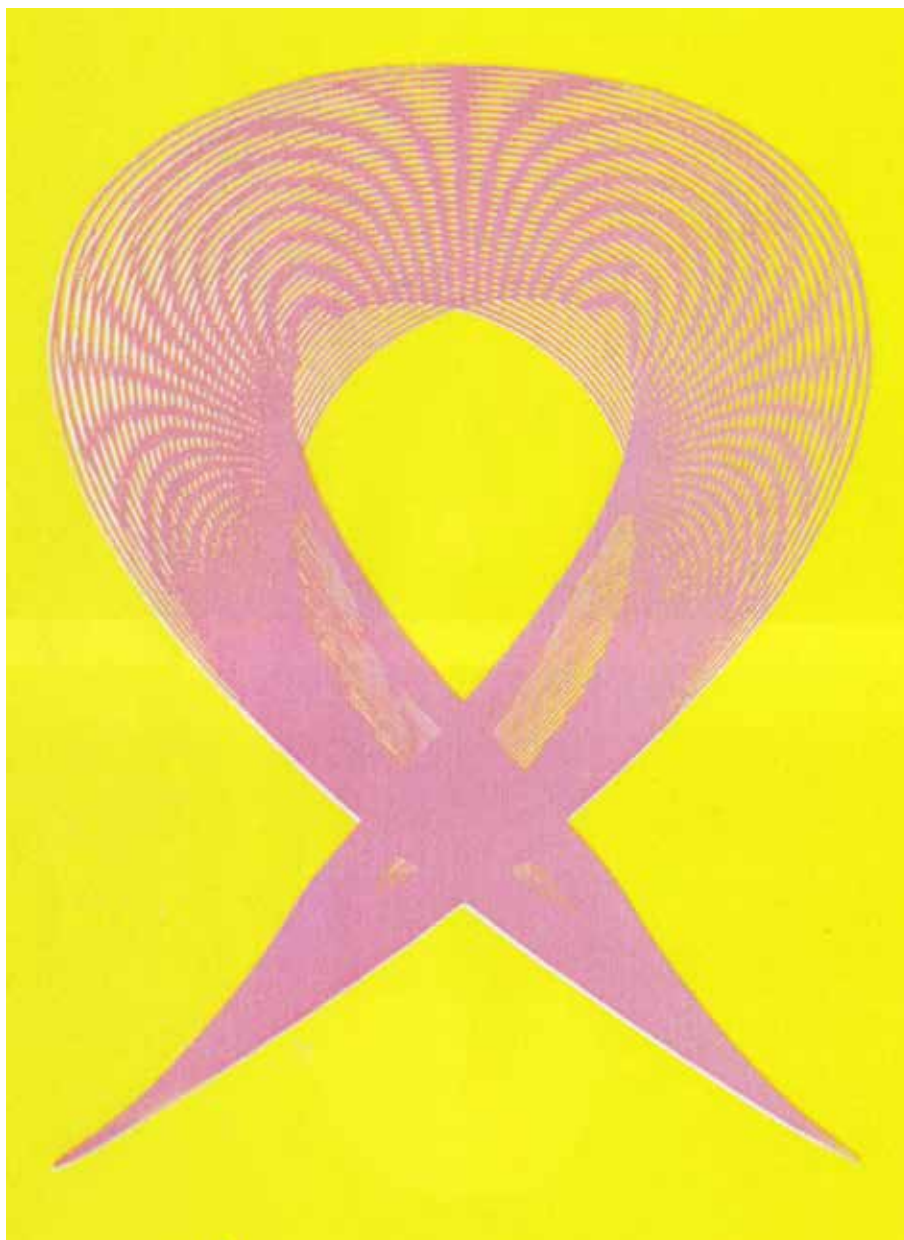

Fig. 38

Et ønske om at omslutte alle

– Fig. 38 er et højere udviklet eksempel på samme type. Tankeformen blev skabt af et menneske, som i meditation forsøgte at omslutte hele menneskeheden og løfte den opad mod det høje ideal, der strålede klart for den mediterendes indre blik. Det er årsagen til, at tankeformen ser ud som om den farer ud fra den mediterende, bøjer sig om sig selv og vender tilbage til udgangspunktet. Derfor er de fine linjer tegnet i en lysende violet nuance. Desuden strømmer der et strålende gyldent lys udad, som desværre er umuligt at gengive. I virkeligheden er alle disse tilsyneladende indviklede linjer kun én enkelt linje, som med tålmodighed og nøjagtighed igen og igen kredser om formen. Det er umuligt at lave en tegning, der viser det, for hvis man forsøger at tegne fine, violette linjer på en gul baggrund, får man en grå virkning, og enhver lighed med originalen forsvinder. Det er umuligt at gøre manuelt, men måske kan det gøres maskinelt. Tegningen er en reproduktion, der er fremstillet på denne måde i et forsøg på at gengive både farvevirkningen og de fine linjer og kurver.

Fig. 39

I de seks retninger

– Fig. 39 viser en tankeform, hvor der sendes kærlighed og medfølelse i alle retninger. Den er næsten identisk med tankeformen i fig. 37, selvom virkningen er helt anderledes. Årsagen til forskellen og tankeformens mystiske facon er et interessant eksempel på, hvordan tankeformer udvikler sig. I dette tilfælde har den mediterende mange religiøse følelser. Den mediterende har også intellektuelt forsøgt at forstå de nødvendige forudsætninger, for at ønsket kan realiseres. Det viser de blå og gule farvetoner. Tankeformen var oprindeligt cirkelrund, og idéen gik åbenbart ud på, at medfølelsens grønne farve skulle være yderst og strømme ud i alle retninger, og at kærligheden skulle være midtpunktet i tanken og styre de udadgående energier. Skaberen af formen havde studeret hinduistiske skrifter, som havde fået en stærk indflydelse på tænkningen. De, der studerer orientalsk litteratur, ved, at hinduerne ikke taler om fire retninger – nord, øst, syd og vest – men altid om seks, fordi de helt korrekt også tager zenit og nadir med⁶. Fra studierne har de lært, at man skal lade sin kærlighed og medfølelse strømme ud "*i de seks retninger*", men fordi man ikke var helt klar over, hvad der menes med de seks retninger, ledte de en kærlighedsstrøm mod seks punkter i en cirkel, der lå i samme afstand fra hinanden. De udadgående strømme ændrede den kontur, der allerede var blevet skabt, men i stedet for en cirkel fik de denne mystiske sekskant med de indadbuede sider. Det viser, hvor nøjagtigt enhver tankeform registrerer hver eneste detalje i sin opbygning – også med de fejl, der opstår.

⁶ I astronomi og geografi er nadir det usynlige punkt på himmelhvælvingen, som rammes af en linje, der trækkes fra iagttagerens placering på jordoverfladen ned gennem Jordens centrum og derfra ud til jordoverfladen og videre ud i verdensrummet. Punktet befinder sig derfor i en retning, som er 180° modsat retningen til zenit.

Fig. 40

Intellektuel forestilling om den kosmiske orden

– Fig. 40 viser virkningen af et forsøg på at opnå en intellektuel forestilling om den kosmiske orden. Den mediterende har åbenbart haft kendskab til åndsvidenskab, fordi man kan se, at i forsøget på at skabe en idé om åndens indflydelse på stoffet automatisk følger kendt symbolik. Den opadvendte trekant symboliserer åndens trefoldige aspekt, og den er sammenflettet med den anden trekant, som peger nedad. Den nedadvendte trekant repræsenterer stoffet med dets tre egenskaber. Det er interessant, at den mediterende har været så optaget af sin teoretiske forståelse, at der ikke er andre farver i tankeformen end gult. Der er overhovedet ikke blevet plads til følelser som åndelighed, undren eller beundring. Tankerne er så opfyldt af det, man ønsker at realisere, at det udelukker alt andet. Ikke desto mindre viser trekanternes skarpe konturer, som træder klart frem på en baggrund af stråler, at den mediterende faktisk havde succes med sit forsøg.

Fig. 41

Logos manifesteret i mennesket

– Fig. 41. Nu drejer det sig om tanker, der hører til de allerhøjeste, som menneskets bevidsthed kan rumme, når der mediteres på guddommelig oprindelse. Når den mediterende i kontemplation forsøger at løfte tanken op mod Sollogos, skabes der naturligvis ikke et billede af denne høje skabning. Derfor er der heller ikke nogen forestilling om, at denne høje bevidsthed overhovedet har en form, som den mediterende kan forholde sig til. Alligevel skaber den slags tanker deres egne former i mentalplanets stof, og derfor er det interessant at undersøge formerne. Fig. 41 illustrerer en tankeform hos et religiøst menneske, der forestiller sig Logos som et menneske. Det er denne religiøse følelse, der skaber den femtakkede stjernes lyseblå farve. Og formen er vigtig, fordi den i umindelige tider har været et symbol på Gud – *manifesteret i mennesket*. Den mediterende har muligvis været frimurer, og kendskabet til frimureriets symbolik kan have bidraget til stjernens form. Stjernen er omgivet af klare, gule stråler, der skinner fra en lysende sky. Det afslører ikke alene forståelse af guddommen, men også en tydelig, intellektuel fortolkning kombineret med religiøse følelser.

Fig. 42

Den altgennemstrømmende Logos

– De næste tre illustrationer er et forsøg på at vise en tanke, der kræver åndsvi-
denskabelig forståelse. Som nævnt gennemtrænger Sollogos hele naturen. På
samme måde som i fig. 38 er det umuligt at gengive denne tankeform på en
tilfredsstillende måde. Det er derfor nødvendigt at bruge forestillingsevnen for
så godt som muligt at kompensere for tegne- og bogtrykkerkunstens mangler.
Man skal forestille sig, at de gyldne kugler i fig. 42 er inden i kuglen med de
fine blå linjer, som ses i fig. 44. Ethvert forsøg på at placere de to farver så tæt
på hinanden på det fysiske plan, ville resultere i en udtværet grøn plet, og hele
tankeformens karakter ville gå tabt.

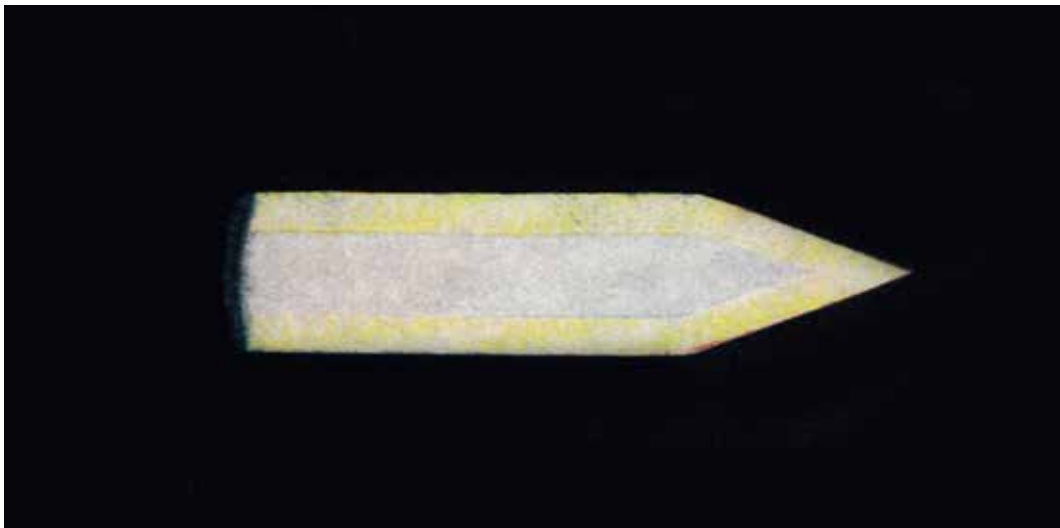

Fig. 43

Det er kun ved hjælp af den allerede omtalte metode, at det er muligt at gengive
linjernes skønhed og finhed. Ligesom i det foregående tilfælde er det én enkelt
linje, der skaber det smukke mønster, man ser i fig. 44. De fire udstrålende linjer,
der danner en korslignende form af lys, er en virkning, der skyldes, at kurverne
faktisk ikke er koncentriske, selvom de ved første øjekast ser ud til at være det.

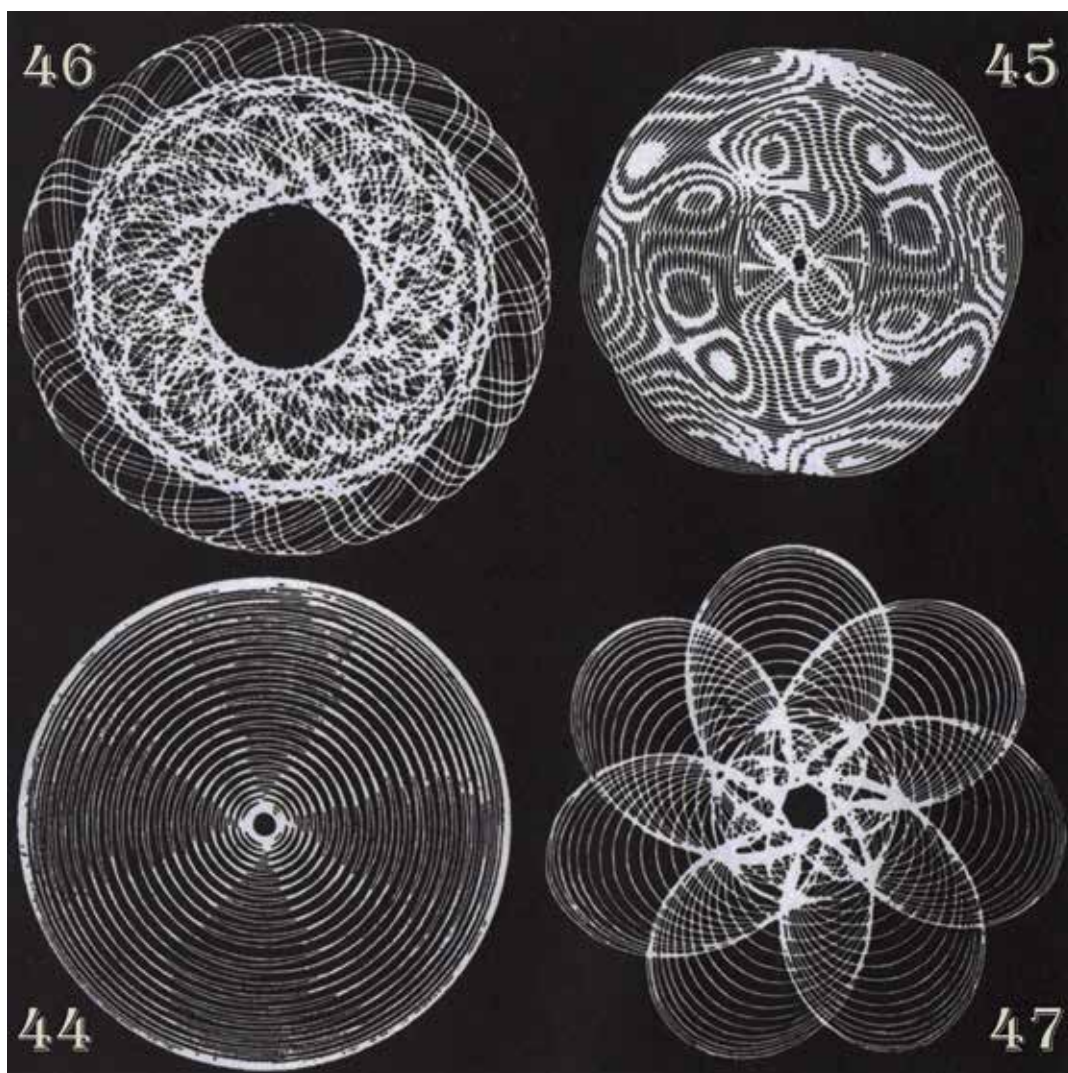

Fig. 44-47

En anden opfattelse

– Fig. 45 viser den form, der blev skabt af en anden, da dette menneske prøvede på at fastholde en lignende tanke. Her vises et overraskende og kompliceret mønster af næsten ufatteligt fine blå linjer. Igen er det nødvendigt at bruge forestillingsevnen til at indsætte den gyldne kugle fra fig. 42, så dens skønhed kan stråle ud igennem alle formens dele. Ligesom i fig. 44 ser man et mystisk men smukt mønster, som minder om graveringen på gamle orientalske sværd – eller det mønster man ser på vatteret silke og stormønstret moiré.⁷ Når denne form tegnes ved hjælp af et pendul, bliver mønsteret ikke skabt bevidst, men opstår ved, at de utallige, mikroskopisk fine linjer krydser hinanden. Man ser tydeligt, at den mest dominerende tanke hos den mediterende, som skabte formen i fig. 44, har været Logos' enhed. Den, der skabte den form, man ser i fig. 45, har haft en lige så klar forestilling om de underordnede centre, som det guddommelige liv strømmer igennem.

⁷ Moiré, (fransk af moirer – at 'give tøj et vatret (bølgeformet) mønster'. Inden for optik og grafik er moiré de store mønstre, der kan iagttages, når to næsten ens og næsten periodiske fine mønstre belyses eller overlejres. Ved små ændringer af det fine mønster ændres det store mønster kraftigt. Inden for tryktechnik er moiré et uønsket rosetmønster i trykbilledet pga. uhensigtsmæssig rasterdrejning i en eller flere farver. Moiré har klare analogier til interferens og benyttes i vid udstrækning ved beskrivelsen af interferensmønstre.

Den trefoldige manifestation

– Fig. 46. Da den form, der vises i fig. 46, blev skabt, koncentrerede dens skaber sig om Logos i Hans trefoldige manifestation. Det tomme rum i midten af formen var en blændende glød, som ganske tydeligt symboliserede det første aspekt, mens det andet blev repræsenteret af den brede ring af tæt sammenknyttede og næsten forvirrende linjer, der omgiver midtpunktet. Det tredje aspekt blev angivet ved den smalle, yderste ring, der så ud som om den var mere løst sammenvævet. Hele formen var gennemstrålet af det sædvanlige gyldne lys, som strålede ud mellem de violette linjer.

Den syvfoldige manifestation

– Fig. 47. I de store religioner har man til en vis grad bevaret sandheden om, at Logos manifesterer sig gennem syv kanaler, der ofte betragtes som mindre Logoi eller planetånder. I det kristne system præsenteres de som de syv ærkeengle, der af og til betegnes som de syv ånder foran Guds trone. Fig. 47 er resultatet af en meditation på den guddommelige manifestationsmetode. Den gyldne glød ses i midten, og den gennemstråler også formen, men med mindre glans. Linjen er blå, og den tegner en rækkefølge af syv smukke, næsten fjerlignende dobbeltvinger, som omgiver stråleglansen i midten og tydeligvis er en del af den. Efterhånden som tanken bliver stærkere og udvider sig, skifter vingerne farve til violet og ligner kronbladene på en blomst. De overlapper hinanden i et indviklet og dynamisk mønster. Det giver et interessant indblik i, hvordan formerne dannes og udvikler sig i en højere stoftype.

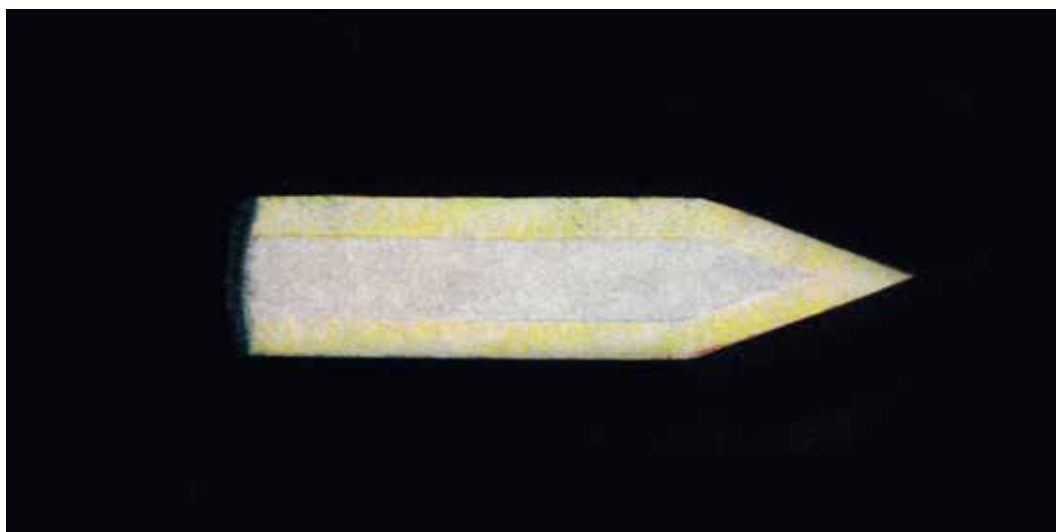

Fig. 43

Intellektuel stræben

– Den form, der vises i fig. 43, minder om formen i fig. 15 – men selvom den sidstnævnte er smuk, drejer det sig her om en tanke, der i virkeligheden er langt højere og mere storslået. Og den viser et højere udviklingstrin hos den mediterende. Her ser man et klart defineret spyd – eller en blyantformet kerne i en ren, lys og violet farve, som er tegn på hengivenhed for det højeste ideal. Kernen styrkes og tydeliggøres af en gul bræmme, som er et bevis på den mest ædle udvikling af intellektet. Det menneske, der tænker på denne måde, er allerede på indvielsesvejen, for det har lært at bruge tankens kraft. Bemærk at begge farver er blandet med hvidt lys, som altid er tegn på ekstraordinær åndelig kraft.

Studiet af tankeformerne gør forhåbentlig indtryk på læseren, for tankeformerne viser ikke alene, hvad man skal undgå, men også, hvad man skal opnå, og lidt efter lidt forstår man det ansvar, der er forbundet med tankens kraft. Som tidligere nævnt, er det i høj grad sandt, at *tanker er ting*. Og glem ikke, at alle mennesker konstant skaber tanker både nat og dag. Viden om tankeformerne har derfor stor betydning, og det giver mulighed for at bruge dem, når et menneske sørger eller lider. Der opstår ofte situationer, som gør det umuligt at yde fysisk hjælp i ord eller handling – men der er *ingen* situationer, hvor man ikke kan hjælpe via tanken, og hvor det ikke giver et konkret resultat. Det sker ofte, at et menneske er for optaget af sin egen lidelse eller måske for følelsesmæssigt belastet til at modtage og være åben for påvirkninger udefra, men senere opstår der en mulighed for, at tankeformen kan trænge igennem, og så vil medfølelsen have effekt. Det er korrekt, at der er et stort ansvar forbundet med brugen af tankens kraft, men derfor skal man ikke vige tilbage for at gøre sin pligt. Det er desværre sandt, at mange mennesker uden at vide det hovedsageligt bruger tænkeevnen i det ondes tjeneste, men det gør det bare endnu mere nødvendigt, at flest muligt begynder at forstå den esoteriske side af livet, og bruge tankens kraft bevidst og til positive formål. Der findes et vigtigt kriterium, der gør det umuligt at misbruge den enorme kraft. Tankekraften skal altid bruges i overensstemmelse med den guddommelige evolutionsplan og til udvikling af menneskeheden.

HJÆLPENDE TANKER

De former, der er afbildet i fig. 48-54, er resultaterne af et systematisk forsøg på at udsende hjælpende tanker. Forsøgene blev udført af det menneske, der har lavet tegningerne. Forsøgene blev udført hver dag på et aftalt tidspunkt og i en bestemt periode. I nogle tilfælde blev formerne set af afsenderen, men i alle tilfælde blev de set af modtageren, som straks sendte skitser til afsenderen. Afsenderen kommenterede dem på denne måde:

"I tegningerne ser det ud, som om de blå nuancer er dominerende, når det drejer sig om religiøsitet blandet med et mentalt aspekt. De gule former blev iagttaget i forbindelse med et forsøg på at formilde mental styrke og mod, og den rosa farve viste sig, når tanken var blandet med kærlig medfølelse. Hvis afsenderen (A) var i stand til at formulere sin tanke med klarhed på det aftalte tidspunkt, oplyste modtageren (B), at han havde set en stor, klart defineret form i stil med de former, der vises i fig. 48, 49 og 54. Fig. 49 holdt sig i nogle minutter, hvor den lod sit lysende, gule 'budskab' strømme ud mod B. Hvis A eksperimenterede under vanskelige forhold – f.eks. var ude at gå en tur – så A nogle gange sine "former" blive brudt op i mindre kugler eller andre figurer som vist i fig. 50, 51 og 52. B rapporterede, at de blev modtaget på samme måde. Man kunne derfor kontrollere og sammenligne mange detaljer fra hver ende af kommunikationslinjen, og den indflydelse, som blev overført, gav et andet resultat. Ved en bestemt lejlighed blev A forstyrret. En tankeform, som normalt kommer til udtryk i blå og rosa, blev sendt. Af bekymring for at det rosafarvede elements natur blev misforstået, rapporterede B, at han først havde set en skarpt afgrænset kugle som vist i fig. 54, men at den pludselig var forsvundet og var blevet afløst af en række små, lysegrønne trekanter i bevægelse som vist i fig. 53. De få tegninger giver kun et meget ufuldstændigt billede af de mangfoldige blomsterlignende og geometriske former, og de levende farvers lysende skønhed kan hverken gengives med maling eller farveblyant."

Fig. 48

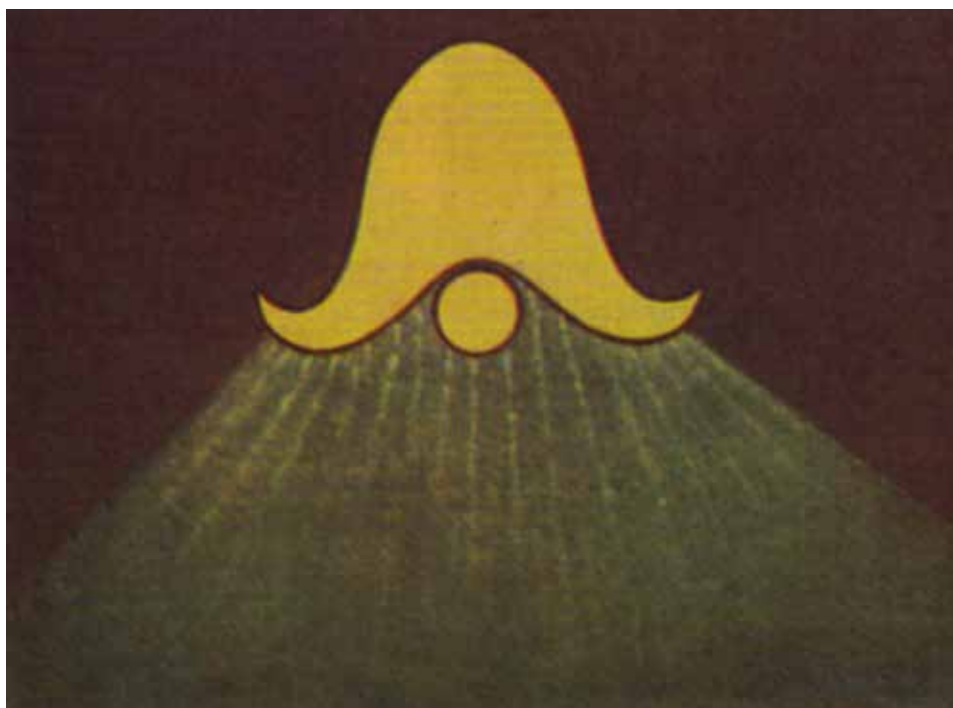

Fig. 49

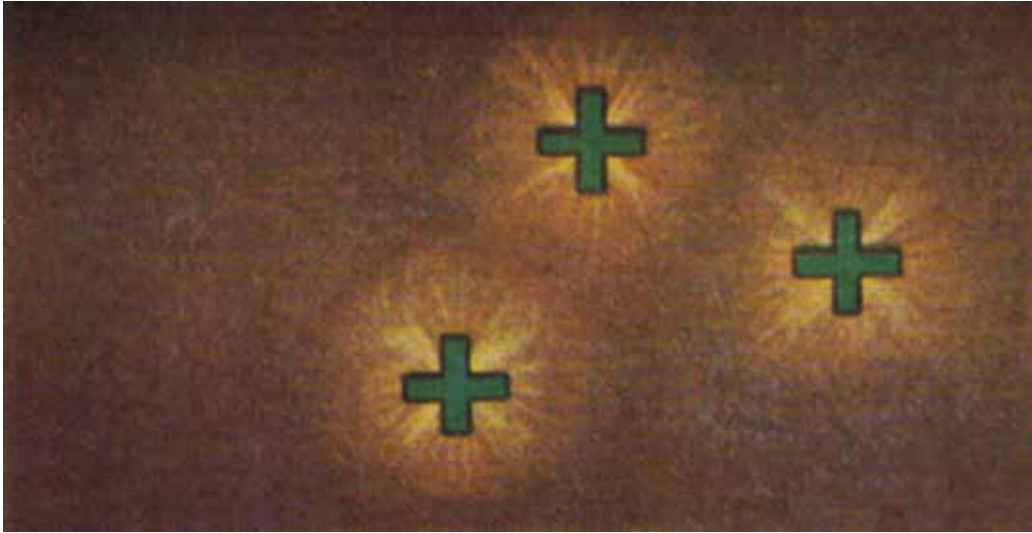

Fig. 50

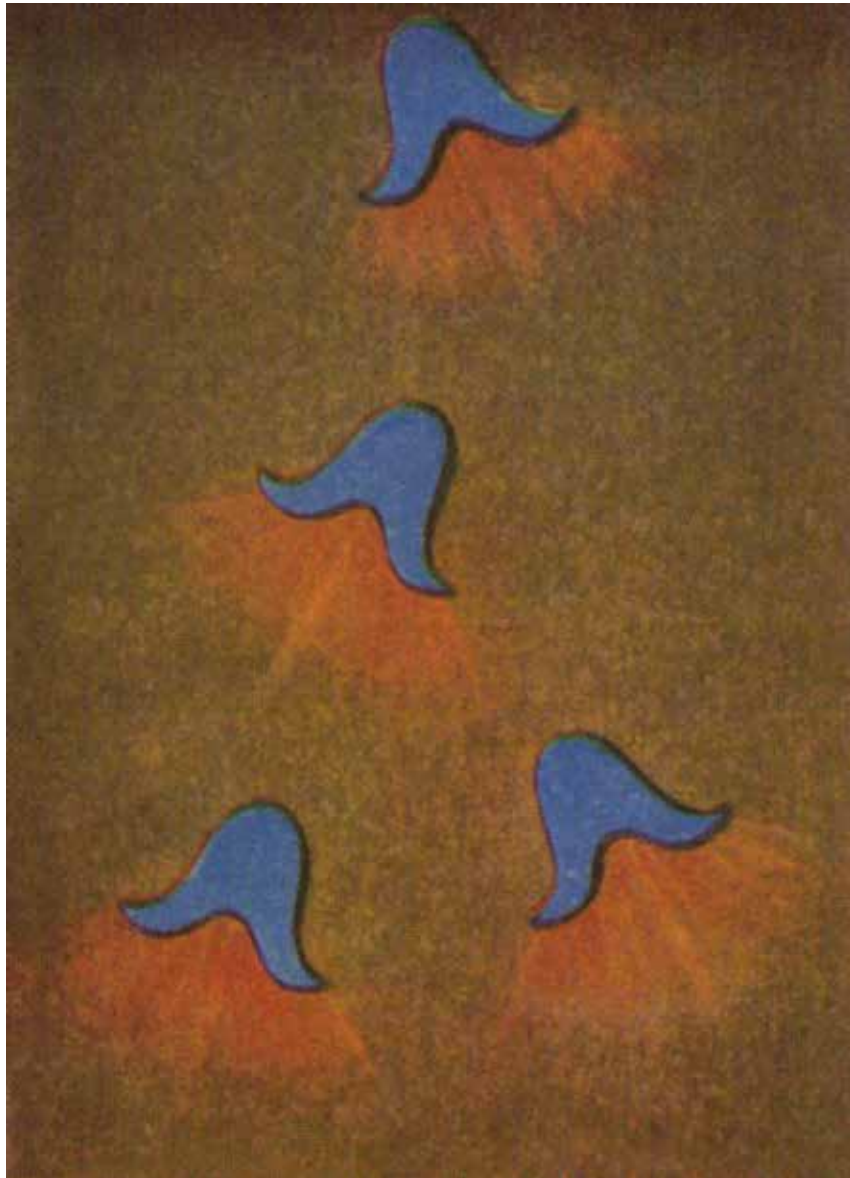

Fig. 51

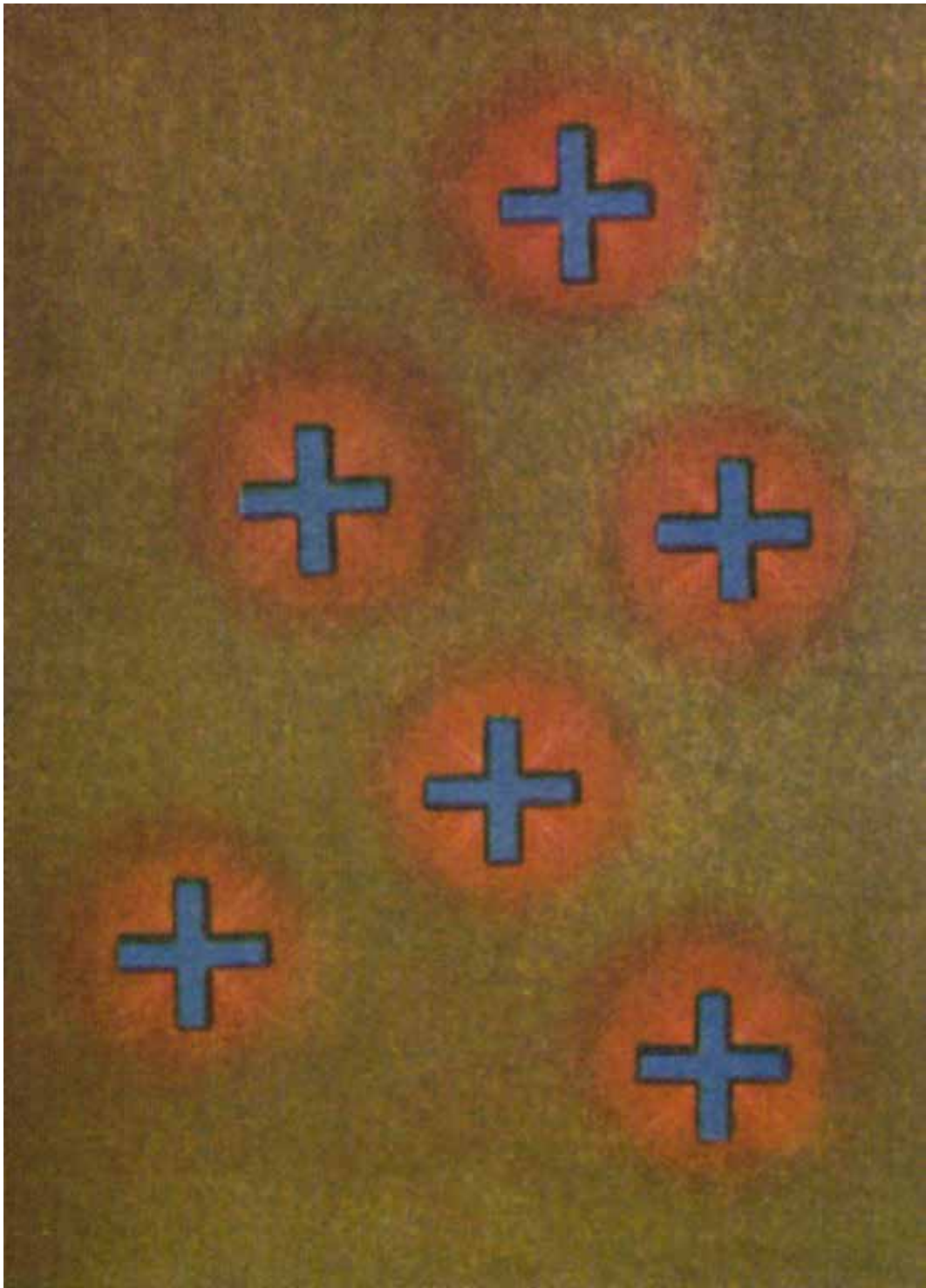

Fig. 52

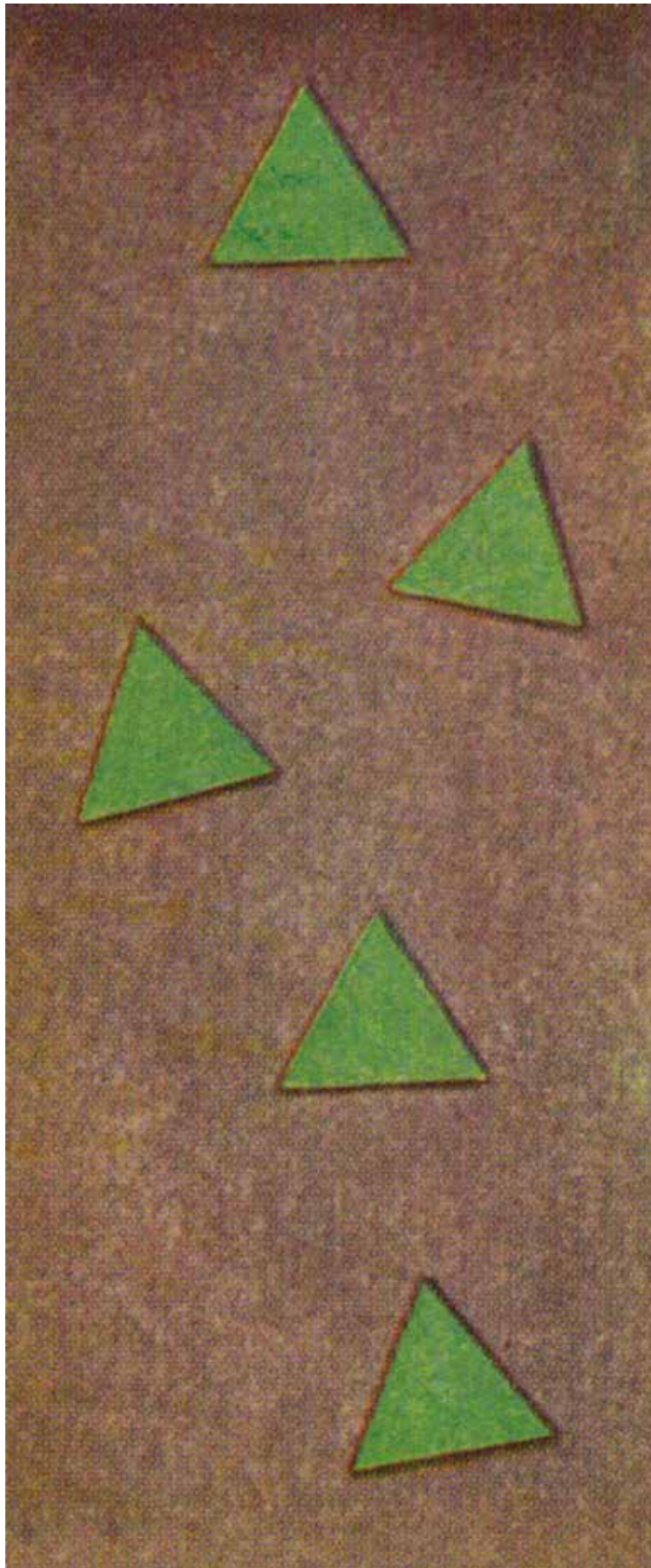

Fig. 53

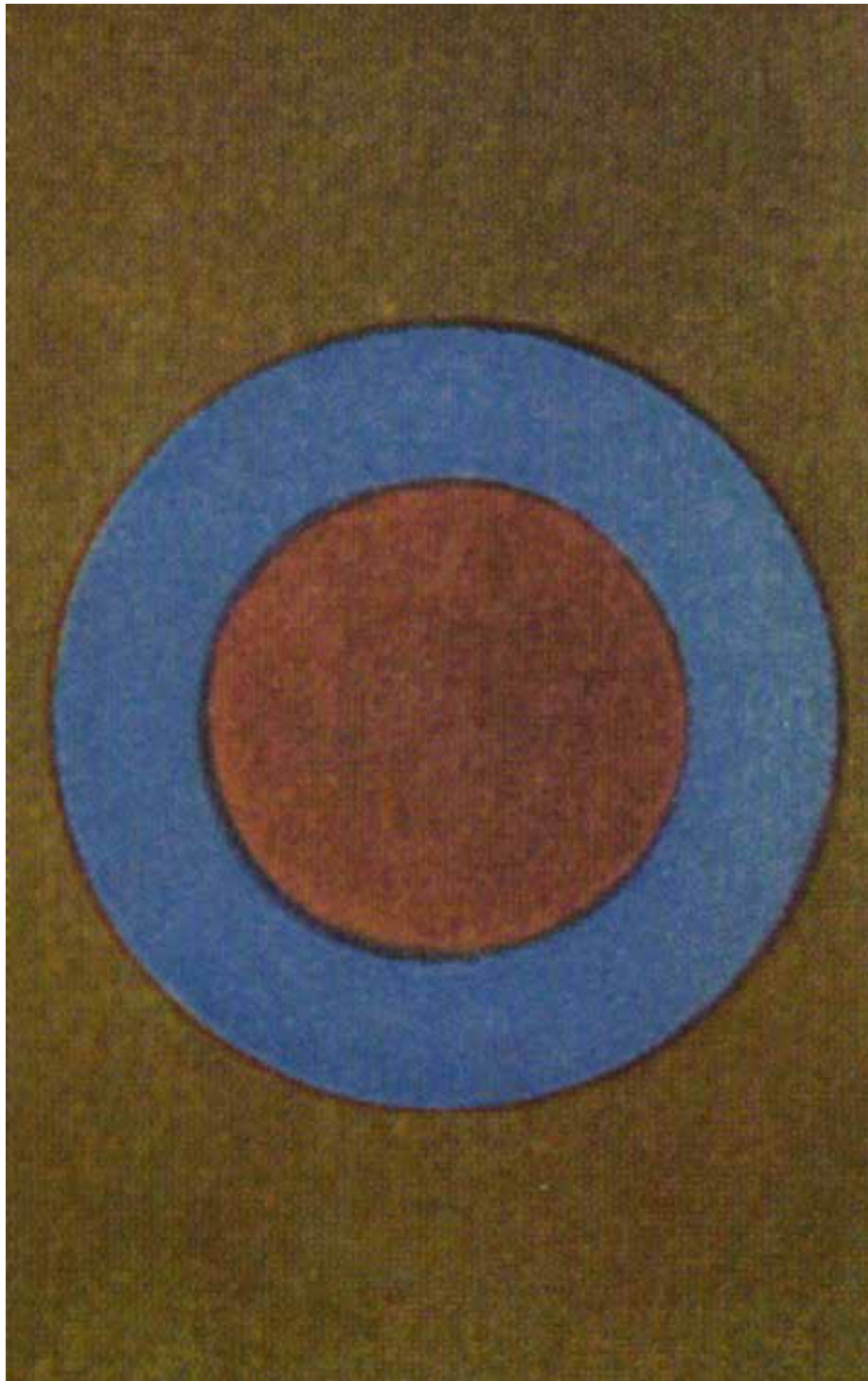

Fig. 54

MUSIKFORMER

Inden denne afhandling afsluttes, vil det være interessant at se nogle få eksempler på en anden type af former, der er ukendt af mennesker, der ikke er clairvoyante, og som derfor må nøjes med de oplysninger, man får ved hjælp af de fysiske sanser. Mange mennesker ved, at lyd altid står i forbindelse med farve, og at der, når man eksempelvis anslår en musikalsk tone, skabes et tilsvarende farveglimt. De kan ses af clairvoyante mennesker. Men det er ikke almindeligt kendt, at lyd ikke alene skaber farve, men også *form*. Ethvert musikstykke efterlader sig en form, der holder sig temmelig længe. Formen er synlig og forståelig for mennesker, der har "øjne, som kan se". En musikform er måske ikke en tankeform i teknisk forstand, medmindre man – hvad man udmærket godt kan gøre – opfatter den som komponistens tanker, der kommer til udtryk ved hjælp af musikerne og deres instrumenter.

Nogle musikformer er imponerende, og de varierer naturligvis i det uendelige. Enhver musikart har sin egen formtype, og komponistens stil viser sig tydeligt i den form, musikken skaber – nøjagtig som et menneskes karakter kan ses i håndskriften. Andre versioner er de instrumenttyper, der benyttes til musikken og naturligvis også musikernes evner. Det samme musikstykke vil altid skabe den samme form, når det udføres korrekt – men musikformen bliver langt større, hvis stykket eksempelvis spilles på et kirkeorgel eller af et militærorkester, end når det spilles på et klaver. Her er det ikke alene formens størrelse, men også dens påvirkning af stoffet, der er helt anderledes. Der er en tilsvarende forskel i stofvirkningen mellem resultatet af et musikstykke spillet på violin og det samme stykke spillet på fløjte. Kvaliteten af udførelsen har også en indflydelse, og der er enorm forskel på den strålende form, som skyldes en kompetent kunstners arbejde, og den forholdsvis matte og karakterløse form, der er resultatet af en mekanisk udførelse. Enhver unøjagtighed i udførelsen efterlader naturligvis en tilsvarende mangel ved formen. Graden af præcision opleves lige så klart for den clairvoyante iagttager som for tilhøreren.

Det er indlysende, at hvis tid og evne tillod det, kunne man fylde i hundredvis af bøger med illustrationer af de former, der er blevet opbygget af forskellige musikstykker under forskellige forhold – men hvis man skal holde sig indenfor rimelighedens grænser, kan man nøjes med at vise nogle få eksempler på hovedtyperne. Her er de begrænset til tre, og der er valgt musiktyper, som danner let genkendelige modsætninger. For at gøre det lettere at sammenligne dem er alle tre præsenteret som former, der blev dannet, da de blev spillet på det samme instrument – et kirkeorgel. I hver enkelt af plancherne ser man kirken og tankeformen, der løfter sig højt op i luften over kirken. Og selvom tegningerne er udført i forskellig målestok, er der tale om den samme kirke i alle tre tilfælde. Man kan derfor beregne musikformens relative størrelse. Kirketårnets højde er ca. 30 m, og derfor vil man se, at den musikform, der skabes af et stort orgel, får en helt enorm størrelse. Musikformer bevarer de sammenhængende strukturer i temmelig lang tid – i mindst en time eller to – og i al den tid udsender de deres karakteristiske vibrationer i alle retninger. Det samme gør men-

neskets tankeformer. Hvis musikken er harmonisk, vil vibrationerne have en positiv indflydelse på de fleste mennesker, der kommer indenfor vibrationernes rækkevidde. Samfundet står derfor i stor taknemlighedsgæld til musikere, der udsender positive vibrationer, som rammer hundredvis af mennesker, som de aldrig har set og aldrig kommer til at kende på.

Mendelssohn

*Den musik, der blev spillet på orgelet var:
Mendelssohn: Nr. 9 af hans "Sange uden Ord".*

– Planche M viser en form, der er forholdsvis lille og enkel. Formen minder om en ballon, og den består af en violet dobbeltlinje. Inden i den er der en anden form, hvor linjerne har flere forskellige farver, som bevæger sig næsten parallelt med ballonens form. Inden i den er der en lignende form, der ser ud, som om den krydser og gennemtrænger den første. Begge linje stammer sandsynligvis fra kirkeorglet, og linjerne stiger opad gennem taget, fordi det fysiske stof ikke forhindrer formdannelsen. Inden i formen svæver der flere små halvmåner, og i dem er der fire lodrette linjer.

Hvad betyder formen, og hvordan den er opstået? Det drejer sig om en melodi, der blev spillet for mange år siden. Det ville ikke have været muligt at analysere formen, hvis der havde været tale om et større og mere kompliceret musikstykke. Hvis man foreløbig ser bort fra den utydelige form, er der fire linjer i forskellige farver inde i den. Linjerne løber i samme retning – den yderste er blå og de tre andre henholdsvis højrød, gul og grøn. Linjerne er ret uregelmæssige og krogede. Hver af dem består faktisk af en række korte linjer i forskelligt niveau og med lodret forbindelse til hinanden. Det ser ud til, at hver af disse korte linjer repræsenterer en tone, og at deres uregelmæssige form angiver tonernes rækkefølge. Hver af de krogede linjer betegner tempoet i en del af melodien. De fire, som stort set følger hinanden, angiver henholdsvis diskant, alt, tenor og bas, selvom de ikke nødvendigvis viser sig i denne orden i den astrale form. Her er det nødvendigt at indskyde en bemærkning. Selv når det drejer sig om en forholdsvis enkel melodi, er der farvetoner og nuancer, som er alt for fine til at kunne gengives i nogen farveskala. Det skal derfor bemærkes, at hver enkelt af de korte linjer, som er udtryk for en tone, har sin egen farve, så selvom hele den yderste form tilsyneladende er blå og formen indenfor er karminrød, varierer de alligevel i farve. Det, man ser, er derfor ikke en korrekt gengivelse af hver eneste farvetone, men kun det generelle indtryk.

De to gange fire linjer krydser hinanden og stammer fra to afsnit af melodien, og den bølgede kontur, der omgiver det hele, er resultatet af forskellige forsiringer⁸ og arpeggioen.⁹ De svævende halvmåner i midten repræsenterer isolerede staccato-akkorder.¹⁰ Arpeggioerne er naturligvis ikke helt violette, for hver detalje har sin egen farve – men det er den farve, som udtrykker nuancen bedst. Det stykke, der rager op over kirketårnet, er sandsynligvis lidt over 38 m. Men fordi den også går nedad gennem kirketaget, kan den totale lodrette diameter godt være på ca. 46 m. Formen er dannet af en af Mendelsohns "*Lieder ohne Worte*" og er karakteristisk for det fine filigranarbejde, der ofte opstår som resultat af hans kompositioner.

Hele formen ses på en funklende baggrund af mange farver, som i virkeligheden er en sky, der omgiver den på alle sider, og som er dannet af de vibrationer, der strømmer ud fra den i alle retninger.

8 Forsiring er en udsmykning af en meloditone, som noteres med et vedtaget tegn over den pågældende node.

9 Arpeggio, (italiensk) er afledt af "arpa" = "harpe". Arpeggio er en harpeagtig spillemåde på klaver, cembalo eller orgel. Udtrykket bruges i almindelighed om brudte tre- og firklange.

10 Staccato er et musikalsk udtryk, der betegner, at der skal spilles med tydeligt adskilte toner – modsat legato.

Gounod

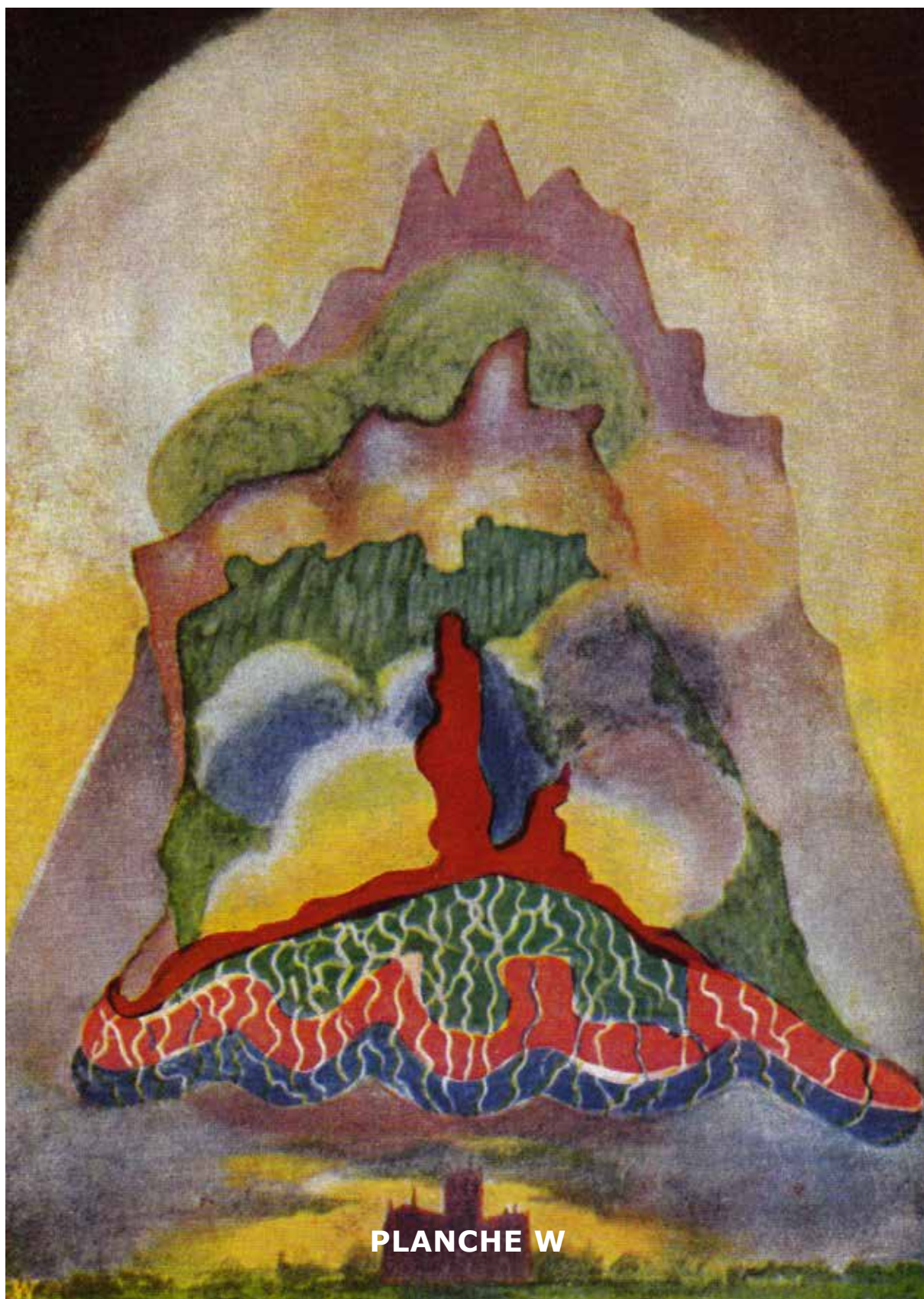
*Den musik, der blev spillet på orgelet var:
Gounod: Soldaterkor fra "Faust".*

– Planche G viser også et musikstykke – et rungende kor af Gounod. Kirken i illustrationen er den samme, og derfor kan man beregne, at musikformens højeste punkt i dette tilfælde må ligge mindst ca. 183 m. over tårnet, selvom dens lodrette diameter er noget mindre, for organisten er åbenbart blevet færdig med stykket nogle få minutter før. Den fuldendte form svæver højt oppe i luften – en klar og tydelig kugleform – på trods af at den er lidt fladtrykt. Som alle tilsvarende former, er kuglen hul, fordi den vokser langsomt i størrelse, og lidt efter lidt kaster den stråler ud fra sit midtpunkt. I processen bliver den gradvis mindre levende og får et mere æterisk udseende, indtil den til sidst opløses og forsvinder, som om den var en røghvirvel. Ligesom i det foregående tilfælde består den gyldne glans, som omgiver og gennemtrænger musikformen, af vibrationer, der stråler ud fra den, og i dette tilfælde er den gule farve meget mere dominerende end i Mendelsohns blidere musik.

Farverne er langt mere strålende og kompakte end i planchen med Mendelsohns musik, for Gounods musik er ikke en melodisk rislende strøm, men en række rungende akkorder. Kunstneren har forsøgt at lægge vægten på akkorderne og ikke på de enkelte toner, som det nærmest er umuligt at gengive i det lille billede. I dette tilfælde er det derfor vanskeligere at følge formens udvikling – både på grund af musikstykkets varighed og fordi linjerne er flettet ind i og skærer hinanden på en måde, der gør det umuligt at opfatte andet end den imponerende helhedsvirkning, som komponisten har tilstræbt. Ikke desto mindre er det muligt i et vist omfang at følge den proces, der har opbygget formen. Det er bedst at begynde i planchens nederste venstre hjørne. Den store violette udvækst er åbenbart begyndelsesakkorden af en frase (en musikalsk sætning), og hvis man følger formens kontur opad i omkredsen, kan man få en forestilling om frasens karakter. Hvis man betragter den nærmere, vil man opdage to andre linjer, der stort set løber parallelt med den yderste, idet de skaber en lignende rækkefølge af farver i mindre målestok. Det er sandsynligt, at disse linjer er udtryk for en blidere gentagelse af samme konstruktion.

En omhyggelig analyse viser, at der i høj grad er orden i dette tilsyneladende kaos. Hvis det var muligt at fremstille en reproduktion af den strålende form, som var nøjagtig i selv de mindste detaljer, ville det også være muligt med tålmodighed at forklare den i alle detaljer og relatere enhver af de funklende farvetoner til den tone, som skabte den. Man skal huske, at der i den aktuelle illustration er langt færre enkeltheder end i planche M. Et væsentligt element ved disse spidser eller fremspring er fire forskelligt farvede linjer eller bånd, som i planche M er skilt ud fra hinanden, men som her er smeltet sammen til én enkelt nuance, så kun akkordens helhedsvirkning kommer til udtryk. I planche M forsøgte man at vise og horisontalt kombinere de karakteristiske egenskaber ved en rækkefølge af toner, der var smeltet sammen til én. Metoden er, at holde virkningerne af de fire samtidige dele af melodien ude fra hinanden og give de fire linjer, som repræsenterer dem, hver sin farve. I planche G er der gjort det stik modsatte. Her har man ikke sammensmeltet og vertikalt kombineret de på hinanden følgende toner for sig, men sammensat akkorderne, som uden tvivl består af seks eller otte toner hver. I formen, som den virkelig så ud, er de to virkninger kombineret med et ubeskriveligt væld af detaljer.

Wagner

*Den musik, der blev spillet på orgelet var:
Wagner: Ouverture til "Mestersangerne".*

– Ingen, der har studeret detaljerne i de musikalske former, vil tøve med at sammenligne den "bjergkæde", der er afbildet i planche W, med Richard Wagners geni, for til dato har ingen anden komponist skabt tankeformer af lyd med sådan en kraft og præcision. I dette tilfælde drejer det sig om en enorm stor, klokkeformet struktur – mindst 275 m. høj – og en næsten lige så stor diameter for nedden. Den svæver i luften ovenover den kirke, hvor musikformen blev dannet. Den er hul ligesom Gounods form, men denne musikform er åben for nedden. Den kan sammenlignes med et bjergs profil. Og de skymasser, der bølger frem og tilbage mellem "klipperne" og giver perspektiv, får den til at se endnu højere ud. I tegningen er der ikke gjort forsøg på at vise virkningerne af enkelte toner eller akkorder. Hver enkelt af "bjergkæderne" repræsenterer i størrelse, form og farve alene helhedsvirkningen af et afsnit af musikstykket, som det så ud, når man iagttog det lidt på afstand. Man skal imidlertid være klar over, at både denne form og den, der vises i planche G, er lige så fyldt med detaljer som den, man ser i planche M. Alle farverne er opbygget af mange forholdsvis små bånd, som man ikke ville kunne se enkeltvis i en figur, der er tegnet efter den målestok, som er benyttet her. Det generelle resultat er, at hver "bjergtop" har sin egen strålende farve, præcist som man ser det i illustrationen – en overdådig farveplet, der er gennemglødet af sit eget levende lys, som sender sin stråleglans ud over hele omegnen. Alligevel er der i hver af disse farvemasser andre farver, der konstant glimter og flimrer, som man kan se det på overfladen af smeltet metal, og derfor funkler og glitrer disse astrale bygningsværker med en glans, der ikke kan forklares.

En fundamental forskel mellem de to musiktyper er, at den ene skaber de kantede "klippeformationer" og den anden de afrundede, bølgede skyer imellem dem. De brede blå, rosafarvede og grønne bånd, som man ser nederst i klokkeformen, er udtryk for andre temaer, og de bugtede hvide og gule linjer, som snor sig hen over dem, er uden tvivl skabt af et rislende arpeggio-akkompagnement.

I disse tre plancher har man kun afbildet den musikform, som umiddelbart blev skabt af lydvibrationerne, selvom den – som den clairvoyante ser den – som regel er omgivet af mange andre og mindre former, der skyldes musikerens personlige følelser eller de følelser, musikken vækker hos tilhørerne.

Planche M viser en lille og forholdsvis enkel form, der er afbildet ret detaljeret, hvor man har taget noget af hver enkelt tones virkning med. Planche G viser en mere indviklet form af en helt anden karakter og med færre detaljer, hvor man ikke har forsøgt at gengive de enkelte toner, men kun har vist, hvordan hver enkelt akkord kommer til udtryk i form og farve. For at kunne give en fornemmelse af musikstykkets helhed viser planche W en endnu større og imponerende form.

Enhver lyd – ikke alene den ordnede rækkefølge af lyde, man kalder musik – sætter naturligvis sit spor i det astrale og mentale stof. En dag vil det måske være muligt at se former, som er blevet skabt af andre og mindre velklingende lyde, men det falder udenfor rammerne af denne afhandling. Er man interesseret i emnet, kan man læse en detaljeret beskrivelse i bogen *The Hidden Side of Things*.¹¹

Det er vigtigt at huske, at livet har en skjult side, og at hver handling, hvert ord og hver tanke har sin virkning i den usynlige verden, og at de usynlige resul-

11 C.W. Leadbeater: *The Hidden Side of Things*

tater som regel har langt større betydning end de, der er synlige for alle på det fysiske plan. De mennesker, der har indsigt og forståelse, vil derfor leve livet i overensstemmelse med Universets love.

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk